

ידיעות מעברות

ט"ז בחשוון תש"פ | 14 בנובמבר 2019 | גליון 08 כרך 83



תוכן העניינים

מזן המזכירות	3
דיווחים מועדת משק	6
דיווחים מהנהלת קש"ת	10
נהיגת חורף	11
פרידה מיונתן פלד	12
מחשבים מסלול מחדש. ועדת איכות הסביבה ..	18
שבת בבוקר יום יפה	19
הבנקאית הראשונה. ראיון עם שושי עיני ארד ..	20
ברכה לאאידה ושיר למוטק'ה	23
תודות לאחר סוכות	24
אירועי תרבות עד סוף שנת 2019	25
ברכות ואיחולים	26
עובר ושב	26
להב חד - מפנקסו של צ'פו	27

ליל סתיו

מילים: חיה כהן
לחן: חיים צור

עֲלֵי שְׁלֶכֶת נוֹשְׁרִים לְאֵט
וְרוּחַ עָרֵב לוֹחֵשׁ בְּלֵאֵט
לָךְ נִעְרָה זוֹ מִנְגִינָה שֶׁל סֶתוֹ
שְׁקִיעָה חוֹלְמַת בְּאוֹר זָהָב
אֵט-אֵט נוֹשְׁקֶת לְעֵבֶר סֶתוֹ
זוֹ מִנְגִינָה שֶׁעֲצַב בָּהּ שֶׁל סֶתוֹ
יֵשׁ נִגּוֹן שֶׁעוֹלָה מִן הַסֶּתוֹ
וּמִרְעִיד מִיַּתְרֵי הַזָּהָב
שֶׁל חֲלוֹם שְׁנֵשְׁפַח
וְיָשׁוּב וְיִפְרַח מִחֲדָשׁ
בְּשִׁמְי הָעָרֵב כּוֹכֵב נוֹלֵד
שׁוֹלַח חֶרֶשׁ אֵלַיךְ בַּת
נִצְנוֹץ שֶׁל פֶּז שֵׁיִשׁ בּוֹ רֵז שֶׁל סֶתוֹ
וְאֵת פּוֹסְעֵת בְּתוֹךְ הַסֶּתוֹ
וְאֵת חוֹלְמַת עַל הָאֶחָד
שֶׁרַק אוֹתָךְ, שֶׁרַק אוֹתָךְ יֵאָהֵב
יֵשׁ נִגּוֹן שֶׁעוֹלָה מִן הַסֶּתוֹ
וּמִרְעִיד מִיַּתְרֵי הַזָּהָב
שֶׁל חֲלוֹם שְׁנֵשְׁפַח
וְיָשׁוּב וְיִפְרַח מִחֲדָשׁ



השיר "ליל סתיו" נכתב על ידי חיה כהן בשיתוף פעולה עם המלחין העיוור חיים צור.

השיר הוקלט על ידי אריק איינשטיין לפסטיבל הזמר והפזמון החמישי בשנת 1966, בעיבוד של משה וילנסקי וזכה במקום הראשון בתחרות.

כמעט 20 שנים מאוחר יותר - ב-1984, הקליט איינשטיין גרסא נוספת משלו בעיבוד יוני רכטר שיצאה באלבום "ארץ ישראל הישנה והטובה חלק ה': נוסטלגיה".

קיבוץ מעברות אבל על מותו של

יונתן פלד ז"ל

ומשתתף בצערה של המשפחה:
חנה, גלעד, עינת, גליה,
הנכדים והמשפחה המורחבת

"ידיעות מעברות" - דו שבועון

עורך: אורי בן-שואל

חברי המערכת: ענבל נקש, ערן שבתאי

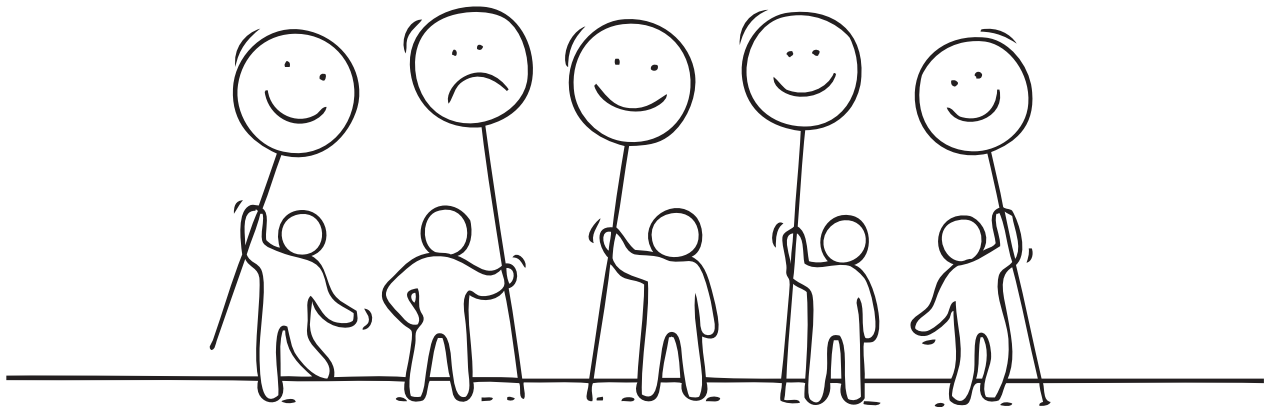
עיצוב גרפי: שמעון ברקוביץ

צילום השער הקדמי: גליה פלד

צילום השער האחורי: שירי ווקסלר להב

כתובתנו: iton.maabarot@gmail.com

מן המזכירות



ובשולי הדברים:

מציאות חיינו בקיבוץ, מחייבת כמעט בכל "מזג אוויר", מודעות לכך שעמודי התווך של השותפות שלנו הם: הסכמה רחבה בדרך, אמון הדדי, תחושת שייכות, זיקה ל"ביחד", הנעה פנימית, רצון טוב ועוד.

לא אחת אנחנו שומעים חברים שאומרים בפה מלא ובכנות כי אינם חשים מחויבות לכלל הקיבוץ כפי שהם חשים למשפחתם ועל כן, אם נקראת בפניהם הזדמנות "לעשות לביתם", הם עושים זאת. הולכות ומשתרשות הנורמה והתפיסה שאין בכחירה זו כל עבירה או פגיעה בכלל. לצד אלו, רוב החברים שלמרות ההזדמנות והיכולת, ממשיכים לקיים את החלטות הקיבוץ ותקנוניו, פשוט כי כך ראוי כל עוד לא החלטנו אחרת - חלקם אדישים למה שקורה אצל אחרים וחלקם מתוסכלים מאוד מהמצב.

המזכירות, כחלק מתפקידיה אמונה על עמידה של כולנו בהחלטות, שאנחנו בעצמנו החלטנו ומטפלת בנחישות וברגישות בכל מקרה שמגיע אל שולחנה. מאוד רציני, כחלק מקריאת המציאות, להגיע לכך שנשכחים על התאמה של מודל החיים שלנו כך שיתן מענה לרצונות ולצרכים המשתנים. בינתיים, אנחנו לא שם והחיים ממשיכים. המזכירות איננה "מחפשת" חברים אבל מטפלת בכל מקרה שמוכא לידיעתה. הטיפול כולל קודם כל פניה אישית לחבר/ה ובקשה להבהרה ולשיתוף פעולה וכפי שנכתב בדיווח למעלה, אם השלב הזה אינו עולה יפה אנחנו מעלים מדרגה.

לעניין הפרסום - המזכירות איננה מתנהלת על פי שמועות ורכילות. כל עוד מתקיים דיאלוג עם החבר לכיוון של הסדרה או הסרת הספק המזכירות לא מפרסמת את הדבר. זכותו של כל חבר לקיים דיאלוג עם מוסדות הקיבוץ בלי להיות ה"מנה העיקרית" בשולחנות ובשבילים.

סיכום ישיבות המזכירות ב-02.09.19 (1619)

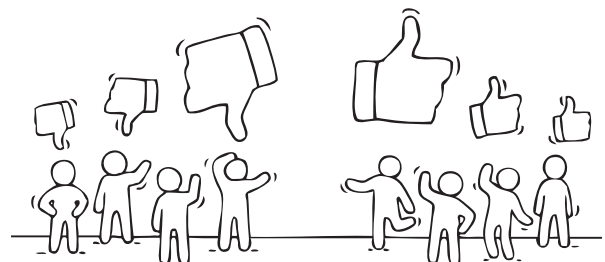
1 עמדת המזכירות וקווי פעולה במקרים בהם קיים חשד שחבר איננו מדווח ו/או מעביר מלא הכנסתו מעבודה לקיבוץ

מהלך הדיון:

בהמשך להחלטה מישיבה קודמת, דן צוות מחברי המזכירות בתמונת המצב המסתמנת בנוגע לחברים שעולה הספק או שידוע לנו שאינם מדווחים ואינם מעבירים את מלוא הכנסותיהם מעבודה לקיבוץ. הצוות הביא את התובנות שלו ואת המלצותיו לפורום המזכירות הרחב להמשך דיון. חברי המזכירות הם נציגי ציבור שתפקידם, בין היתר לוודא שהחלטות הקיבוץ מיושמות ע"י כל החברים ובמידה ויש חשד שלא כך הוא, ליצור קשר עם אותו חבר ולטפל בדבר. לא אחת, המזכירות נתקלת בחוסר שיתוף פעולה מצד החבר ומוצאת עצמה נטולת כלים ונתונים מספקים להמשך טיפול.

החלטת המזכירות:

המזכירות תמשיך לפנות לחברים כאשר עולה ספק שהם אינם ממלאים אחר החלטות הקיבוץ, במידה והפנייה לא תענה בשיתוף פעולה של החבר עד למצב של הסרת הספק או הסדרת החריגה, תפעל המזכירות בכל האמצעים העומדים לרשותה, כולל הפעלת חוקר פרטי.



השינוי בעיצוב המודל באופן המקצועי ביותר. התחום של מש"א בקיבוץ כמו מעברות הוא מרכזי והמזכירות רואה חשיבות בקיום הליך איתור ומיון ממצה למי שימונה לתפקיד מנהל/ת מש"א.

החלטת המזכירות:

המזכירות החליטה לבקש מלאורה להאריך את הקדנציה עד מרץ 2019. (בינתיים לאורה אישרה את הבקשה ותמשיך בתפקידה 3 חודשים נוספים) החלטה על הארכת קדנציה למלא תפקיד למשך 3 חודשים יכולה להתקבל במזכירות וללא שיחת קיבוץ. המזכירות תפנה לוועדת מינויים לעדכן בהחלטה ולהנחות את הוועדה להתחיל באיתור מחליף/ה ללאורה.

3 יערה ויריב קאופמן - פניה להארכת חופשה מיוחדת

מהלך הדיון:

יערה ויריב קאופמן סיימו תקופה בת שנתיים של חופשה מיוחדת באוגוסט 2019 ומבקשים להאריך את החופשה המיוחדת בשנה נוספת, שנה שלישית.

החלטת המזכירות:

הפניה אושרה.

4 קליטה

מהלך הדיון:

ועדת קליטה המליצה למזכירות להביא לאישור השיחה לחברות את הדר רגב וזן יואל ולמועמדות את הדר קווינט (בן זוגה של זן יואל-קוונט).

החלטת המזכירות:

המזכירות אישרה כי הדר רגב וזן יואל עומדות בתנאים הנדרשים לקבלה לחברות וכי הדר קווינט עומד בתנאים הנדרשים למועמדות ותביא את שלושתם לאישור השיחה. (בינתיים כל המועמדים קיבלו את הרוב הנדרש בקלפי, בשעה טובה ובהצלחה!)

כאשר מתקיים הליך משפטי - בוררות, תביעה משפטית, הנושא מפורסם בדיווחי המזכירות בעיתון. המזכירות גם מפעילה שיקול דעת לגבי פרסום אותם מקרים בהם לא מתקיים הליך משפטי אבל הדיאלוג עם החבר מגיע למבוי סתום וההתנהלות הקולקלת ממשיכה. אין המזכירות אחראית על מה שחברים מספרים על עצמם או על הדמיון הפורה של מישוה. אנחנו נמשיך לפעול בשיקול דעת, באחריות ובמחויבות לחברים כפרטים ולטובת הקיבוץ בנושאים הללו ובשאר התחומים בהם אנו עוסקים.

סיכום ישיבות המזכירות ב-16.09.19 (1719)

1 אישור פרסום רשימת זכאים לדיון קבע ברמות חפר

מהלך הדיון:

בהתאמה ללוח הזמנים של פרויקט הבנייה של שכונת "רמות חפר", התבקשה המזכירות לפרסם את רשימת הזכאים לדיון קבע בשלב א' של הפרויקט.

החלטת המזכירות:

המזכירות אישרה לפרסום רשימה של 30 זכאים ושומרת לעצמה את הזכות להוסיף עוד שני חברים זכאים בהמשך ובתאום עם ועדת בינוי. הרשימה תפורסם ביום ראשון 22.9.19. בהצבעה על אישור הרשימה לא השתתפו - לירון גרינברג, כרמי דניאל וגיל שמואל מפני ששמום נכלל בה.

2 סיום קדנציה של לאורה פרידמן מנהלת מש"א

מהלך הדיון:

לאורה פרידמן, מנהלת מש"א מסיימת קדנציה בסוף 2019 והחליטה שלא להעמיד את עצמה לקדנציה נוספת. המזכירות דנה בעיתוי של סיום הקדנציה בהקשר של המשימות שעומדות בפני הקיבוץ בעת שינוי ובכלל. צוין כי מקומה של יחידת מש"א הוא מרכזי ומשמעותי ביותר בהקשר של התארגנות לשינוי ובמיוחד עבודתה של לאורה שבמהלך השנתיים האחרונות עסקה יחד עם צוות



1) עדכון על הליכי בוררות של חברים עם הקיבוץ

מהלך הדיון:

ישנם 3 הליכי בוררות שקיימנו - שניים הסתיימו ואחד נמשך. כל ההליכים מתקיימים במוסד לבוררות וגיבור של התנועה הקיבוצית וזאת בהתאם לסעיף יישוב סכסוכים בתקנון הקיבוץ.

- בוררות של הילה פרנק ושגיא מעיין הסתיימה בפשרה בהסכמת הצדדים.
- בוררות של אורי הורוביץ הסתיימה בפסק דין שתמך בעמדת הקיבוץ.
- בוררות של דניאל ועירית שרון נמשכת לשלב ההוכחות.

החלטת המזכירות:

המזכירות תמשיך להתעדכן בהליכים ולקבל דיווחים שוטפים מנציגי הקיבוץ שעוסקים בכך וכן תקבל החלטות לגבי עקרונות, סוגיות שעולות ונוסחים של הסכמים ככל ונגיע לכך.

2) נועה ותמיר כתר - פניה להארכת חופשה מיוחדת

מהלך הדיון:

נועה ותמיר כתר פנו למזכירות בבקשה לאשר להם תשעה חודשים נוספים במעמד של חברים בחופשה מיוחדת, עד 31/7/20. סה"כ מדובר בתקופה כוללת של שנתיים ותשעה חודשים.

החלטת המזכירות:

הפניה אושרה.

3) ערעורים בנושא זכאות לדיון קבע בשלב א' של "רמות חפר"

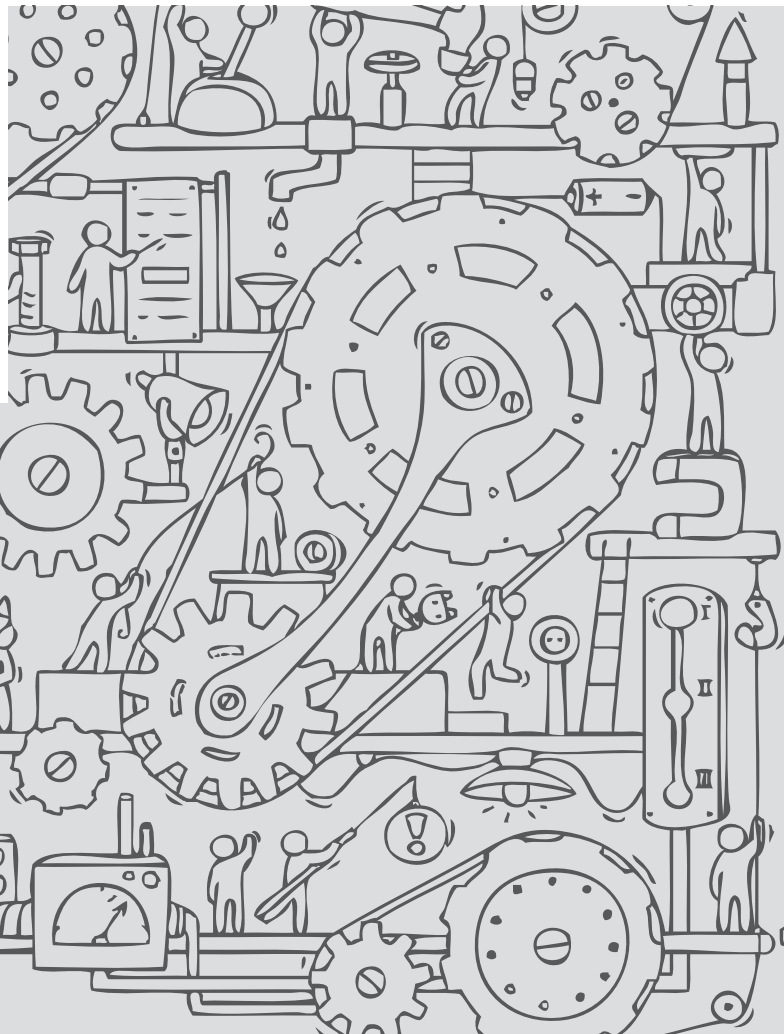
מהלך הדיון:

למזכירות הוגשו 3 ערעורים של חברים לגבי זכאותם להיכלל בשלב א' של הבניה בשכונת "רמות חפר". בשיבה זו, דנה המזכירות בשני ערעורים מתוך השלושה. שמעה את החברים והתעמקה במסמכים ובנתונים שהוגשו לה.

החלטת המזכירות:

המזכירות החליטה לקבל את עמדת המערערים ולהוסיף אותם לרשימת הזכאים לשלב א' של "רמות חפר". לאחר שיסתיימו כל הדיונים בערעורים שהוגשו - תפורסם רשימה מעודכנת.

מסרה: מירב שוטוב



סיכומי ישיבות ו. המשק

סיכום ישיבה מתאריך: 16.09.19 (2119)

על סדר היום:

- י"ר הישיבה: ריבה וולף מרכז המשק: אנדי קדר
1. אישור פרוטוקול 2019 - אושר
 2. רכישת מניית מוצרי מעברות - דיווח
 3. חציון 2019 - מוצרי מעברות. מוזמנים: יריב ואפרת
 4. שכונת רמות חפר - לוחות זמנים. מוזמנים: איתן וארי מחברת JUST MANAGE
 5. שונות

1. אישור פרוטוקול 2019 - אושר.

2. ארכיון תרימה

מציג: אנדי

ארכיון תרימה מוחזק כרגע בקונטיינרים בשטח התעשייה. לאור הבנייה בשטח, יש צורך לפנות את הקונטיינרים. הקיבוץ הציע לתרימה לשפץ את מבנה הלולים מדרום לתל"מ, לצורך העמדת ארכיון. תרימה איפיינה את הצורך וביחד עם בניין מעברות - העמידו תכנון מפורט לשיפוץ. מדובר על 250 מ"ר, שתרימה תשלם עליהם שכר דירה מוסכם של 18 ₪/מטר. השיפוץ יעלה לקיבוץ 300,000 ₪ כולל בצ"מ (בלתי-צפוי מראש). השיפוץ ייערך 3 חודשים. מנהל הפרויקט - אלון עומרי. יוחנן הסביר את הצורך של מפעל תרופות בארכיון. תרימה תספק את כל המידוף, מיזוג האויר, אזעקה וניתור.

3. מוצרי מעברות - דו"ח חצי שנתי

מציגים: אריק שור ואפרת

אריק שור נתן מספר מילים על הפיכת החברה לחברה פרטית וההשפעה על החברה. אפרת מציגה תוצאות לפי מגזרים. אלטמן - השיקה כמה מוצרים חדשים. בכמה מותגים ישנים יש ירידה במכירות. השקה של מוצרים לתמיכה בחולים אונקולוגיים. כמו כן, נכנסים לתחום הספורט. השקעה גדולה בפרסום וחיזוק המותג אלטמן. יותר פוקוס והשקעה מול המגזר הערבי והחרדי. אנליט לאחר הדיווח על מעבר הייצור לפולין, משמרים את הלקוחות ואת הצוות.

לוח זמנים לסיום המעבר לפולין - במהלך 2020, אחרי רכישת המכונות והרצתם בפולין ורישום חדש של המוצרים במדינות היעד.

בפולין יש עליה יפה במכירות במדינה וגם מחוץ לפולין. יש השקה של מוצרים חדשים ובנוסף, הם מכינים את המפעל החדש המשותף לקווים שלהם ושל אנליט.

מדילינג - מכירות דרך אתר. גידול במכירות בכניסות לאתר ובסל הקניות וקניות חוזרות.

מגזר חיות המחמד - גידול קטן במכירות. ירידה ב-EBITADA (הערה: השימוש העיקרי בחישוב-EBITDA הוא בחברות עתירות רכוש קבוע. ריבוי מכונות וציוד מייצר פחת חשבונאי שמכביד על הרווח התפעולי ומעוות את היכולת לנתח את הפעילות התפעולית של החברה.)

קטגוריית הפרימיום בצמיחה כמו גם השימורים.

הפעילות בטורקיה מביאה תוצאות יפות.

חלכית - עליה בהכנסות. יציבות ב-EBITADA

הייתה עליית מחיר מאוחרת מידי במוצרים לעומת עלייה במחירי אבקות החלב.

עלייה בקטגוריית הצאן.

אלגיה - גידול בהכנסות ושיפור ב-EBITADA - שעדיין שלילית.

אפרת הסבירה על מערכת פיתוח המוצרים של אלגיה.

מספר נקודות על DAYZZ - מחקר ב-J.H בארה"ב שהתוצאות שלו יפות. נכנסים גם למחקר נוסף.

כל הפעילות מתרכזת בארגונים בארה"ב שרוצים לשפר את השינה של העובדים שלהם.

יש לקוח ראשון בארה"ב.



4. לוחות זמנים פרוייקט רמות חפר מציגים: איתן ליברמן וארי מחברת JM.

איתן הסביר מה נעשה עד היום, הליווי שלהם ובניית צוות היגוי שנפגש באופן קבוע.

נפגשו עם הנהלת החשבונות במעברות לגבי צורת עבודה ונהלים. היתר הפיתוח נמצא בישורת האחרונה ומחכים רק לחתימה של כובי אש. לגבי אישור מנהל לדגמים - עדיין ממשיכים בדיונים. ישבו עם כל היועצים ובוצעו התאמות לשני השלבים של הפרויקט. יבוצע סיוור קבלנים לביצוע הפיתוח בשטח. תחילת נובמבר 2019, קביעת קבלן זוכה ומייד תחילת עבודה.

עבודות הפיתוח שלב א' - חצי שנה ובסופן, יתחילו בבניית הבתים.

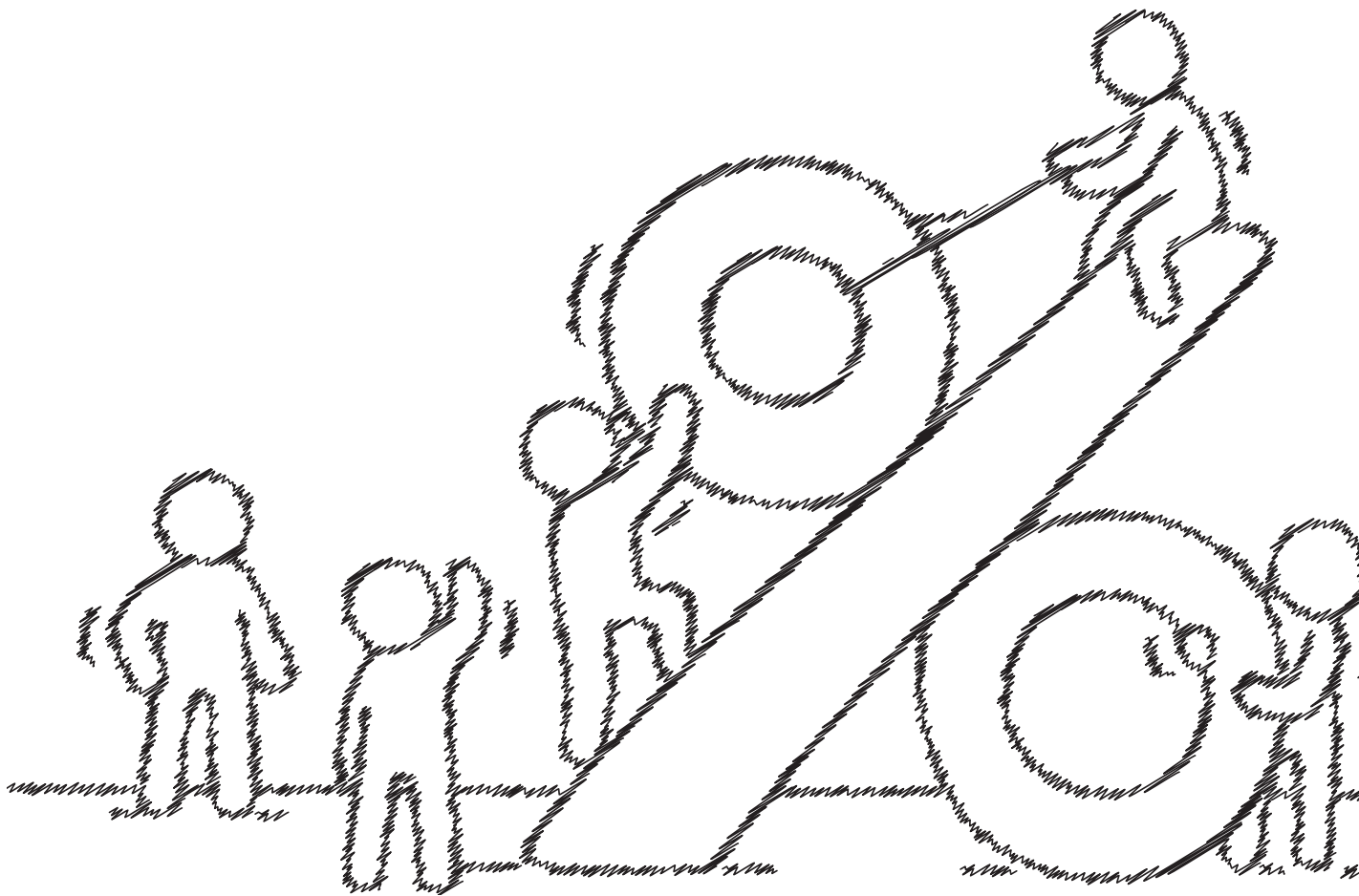
לגבי התקציב - המטרה היא להגיע לפיתוח בעלות של 18 מיליון ₪. גם בבתים יש חריגה מהתקצוב ומבצעים התאמות מול האדריכלים להורדת עלויות. איתן הסביר

שטרם הוחלט אם ללכת על פרוייקט "פאשאלי" (מחיר מגודר).
הסביר על כניסת המשאיות מצד דרום לאתר, יהיה רעש ואבק.

תודות לאיתן וארי.

5. סיכום רכישת מניות מוצרי מעברות מציג: אופיר

תודות לכל החברים בצוותים השונים שהיו מעורבים בתהליך המיוחד וההיסטורי הזה.
אופיר הסביר על שלבי התהליך, עלות של רכישת המניות, עלות מנייה ביחס השווי לפי ההון. כמו כן, הציג את עלויות המימון לפי סעיפים שונים. אופיר ציין את הפתעתו מחוסר העניין בתקשורת.
אנדי ואבינועם מציינים את עבודתו המקצועית של אופיר ומודים לו על הובלת התהליך המיוחד הזה בהצלחה. ריבה מודה ומציינת את הביצוע המאד מקצועי של המהלך.



על סדר היום:

1. אישור פרוטוקול 2020.
2. חציון 2019 - תרימה מוזמנים: מילקי יו"ר דירקטוריון, רן- מנכ"ל ורונון בר ניר מנהל כספים
3. דיווח מכירת מעבדת מוצרי מעברות
4. מיום מטעים
5. שונות

1. פרוטוקול 2119 - אושר

2. דוחות כספיים 30/9/19 תרימה מצייגים: מילקי, רן ורונון

מילקי נותן סקירה על הנעשה בתרימה. מזכיר שכאשר נכנס לתפקיד יו"ר הדירקטוריון, אמר והרגיש שיהיו שנתיים לא קלות. בתרימה לא הושקע דבר. לא במבנה, לא בציוד ולא בכ"א מעל עשר שנות הסכסוך עם השותפים. כרגע מבצעים הרבה מאד שינויים בכ"א יותר מקצועי, במבנים ובציוד. יש מטרות קצרות מועד וארוכות יותר שיוצגו עם הצגת התוכנית האסטרטגית בעוד חודשיים. רן מצייג מצגת - דוח רווח והפסד: מכירות - גידול במכירות תרימה, קיטון בעבודה לאוניפארם.

נפרדו ממוצרי מעברות. עלות המכירות גדולה משנה שעברה, מכמה סיבות. מכירת תרימוורה, עלייה בקו נזולים ומשחות שכרצע פחות רווחיים, יצוא עדיין מאד קטן וזניח. הגדילו את המלאי כמדיניות להתגבר על חוסרים. מילקי מציין שהדירקטוריון פעיל בחברה דרך ועדות שונות כמו ועדת מאזן, ועדת מו"פ, ועדת ביקורת. רן הציג את היעדים לשנתיים הקרובות. מבחינה רגולטורית, רשות אירופאית, FDA המערך והמבנה החדש של המשחות והנזולים יכנס לפעולה בסוף 2019 התכנסות לשטח התעשייה, יציאה מבית יעקובי, מתרימה בית ולבסוף גם ממחסן קיסריה. כמו כן, מחליפים את מערכת המידע למערכת מאושרת ע"י הרגולטור. במו"פ היום מכוונים למוצרים שיהיו ליצוא וזה אומר שינוי בתהליך הפיתוח והכנת תיק המוצר.

דגשים נוספים: התמקצעות עובדים, מוצרי יבוש, שת"פ עם מוצרי מעברות לניצול סינרגיות, התאמות לירידה בהיקף העבודה לאור הפסקת העבודה לאוניפארם. רן הציג את המוצרים החדשים שתרימה השיקה השנה. רן מבקש סבלנות מהקיבוץ. מבצעים הרבה פרויקטים במקביל בתרימה והתהליכים בחברת תרופות לוקחים זמן לכן יש צורך בסבלנות וסובלנות. הפוקוס של תרימה הוא נישות ולא לבלוק-בסטרים.



3. מכירת מעברת מוצרי מעברות

מציג: אנדי

מעברת מוצרי מעברות נתנה שרותי מעברת בעיקר למטרנה. מטרנה/אסם הודיעו על רצונם להפסיק את השרות בתחילת 2019. לאחר מו"מ, אסם לא התרצו להמשיך ולכן, מוצרי מעברות ביחד עם קיבוץ מעברות, בדקו מספר חלופות להמשך עבודת המעברת, עם הרישיונות לבדיקת מזון. לאחר בדיקת מספר חלופות, הוחלט על מכירת הפעילות AS IS לחברה קנדית שיש לה כבר פעילות בארץ. סה"כ המכירה 750,000 ₪ שישולמו עד סוף 2019. 17 עובדי המעברת ימשיכו לעבוד במעברת כולל 4 חברות קיבוץ מעברות. שכ"ד לקיבוץ יעבור עד סוף 2020 דרך מוצרי מעברות לקיבוץ ולאחר מכן, ייערך הסכם שכירות בין הקיבוץ לחברה הקנדית. כמו כן, החברה הקנדית תשלם על שרותי שטח למוצרי מעברות.

4. מטע העוגן

הצגה ראשונה של אפשרות לצוות המטעים שלנו לנהל ולעבד את מטע האבוקדו של קיבוץ העוגן. איילון, דוד הראל ואנדי הציגו את הנתונים על מטע העוגן:

המטע בסדר גודל כמו מטע מעברות. מזה מספר שנים הוא מנוהל ומטופל ע"י שותפות גבעות החורש. המדרך שם הוא גם המדרך של מעברות. המטע לא במצב טוב, למרות שניטעו בשנים האחרונות כמה חלקות מחדש. התנובה לדונם פחותה משמעותית מאשר במעברות במיוחד בזן פינקרטון.

הצוות שלנו מאמין שהוא יכול ומסוגל לעמוד באתגר להביא את המטע לתוצאות טובות בהרבה תוך שנתיים. המתווה העסקי המוצע הוא על חלוקת רווחים לאחר החזר השקעות של מעברות ומקדמה להעוגן.

בדיון עלו מספר נקודות חשובות שיש לקחת בחשבון בהסכם:

- למנוע בעיות בעתיד ולהציע להעוגן לקבל אחוז מההכנסות.
- מכיוון שמעברות משקיעה, רצוי הסכם ארוך טווח ואם יוצאים - מנגנון פיצוי על השקעות מעברות.
- להבטיח שההסכם בין העוגן לגבעות החורש על סיום ההסכם ביניהם סגור ולא משאיר "זנבות" למעברות.
- הועדה מבקשת להציג תוכנית 5 שנתית למטע העוגן, בישיבת המתווה הסופי ועיקר ההסכם הסופי.
- נשאלו שאלות על תוספות כ"א הנדרש.
- מה תהיה ההשפעה על המטע שלנו?

הצוות הבהיר שמטע של 1,000 דונם אינו משהו ייחודי ויש מטעים גדולים יותר ואין כאן שום בעיה של ניהול. הצוות מאד מוכן לאתגר. ההחלטה הסופית בנושא תגיע לוועדת המשק עם נתונים כלכליים מפורטים והסכם מגובש.

כתב את הפרוטוקול: אנדי קדר
כתבה ומסרה לפירסום: ריבה וולף



דיווח מהנהלת קש"ת

את התלוש עד למועד זה, לא יקבל החוזרים (אש"ל, החוזרי נסיעות, רישום ימי עבודה ועוד). לא יהיה החוזר רטרואקטיבי.

23 בספטמבר 2019

3. תוכנית תקציב לשנת 2020

1. המשך דיון בנושא הכלבולית

מוזמן: חיים איילון

התקיים דיון ראשוני, לקראת הכנת התקציב לשנת העבודה הקרובה. תקציבי הקהילה גבוהים וגדלים עם השנים, אך גם ההוצאה על אחזקת אדם עולה כל הזמן. ישנה ירידה בהכנסות שצפויה להימשך גם בשנת התקציב הבאה ואנחנו נדרשים להוציא רק מה שמגיע לקהילה כהכנסות. מנהלי הענפים והפעילויות, יתבקשו להכין תוכנית מקוצצת ולברוק מה ניתן לחסוך כדי להקטין הוצאות.

הנהלת קש"ת שמעה מחיים על המאמצים המושקעים, על מנת להביא את הכלבולית לאיזון. ההוצאה הגדולה ביותר השנה היתה על התאמת תוכנת המחשב לצרכי החנות. חיים הציג את התפיסה שבגללה נעשה השינוי בסידור מדפי הכלבולית, כך שיוכל לחסוך כח אדם. סוכם יחד עם חיים לעצור את כל ההוצאות על התוכנה, להוריד עבודה של שעות נוספות ולהקטין את המלאים, עד כמה שניתן.

נקודות מרכזיות:

- חברי קיבוץ יתומחרו על פי השכר שנקבע במשכור האישי שלהם. כל ענף ישלם את השכר האמיתי של חבר הקיבוץ העובד בענף, בהתאם למשכור שלו (הוחלט בקש"ת בתחילת 2019).
- בניית התקציב לשנה הבאה תחשב בעדכון השכר של עובדי הקיבוץ והתקציבים יוגדלו בהתאם.
- בנוסף, צריך יהיה להתחשב בירידה בהכנסות הקהילה. בשלב הראשון, מנהלי הפעילויות יעבירו את התקציבים המתוכננים (אותם הם בונים עם רוני טינוביץ) ובשלב השני נבצע בהנהלת קש"ת הערכה של התקציב הכולל - מה הן ההכנסות וההוצאות הצפויות וכיצד ניתן לצמצם, או להגדיל הכנסות.
- הקטנת תקציבי הקהילה ע"י שינויים בתקנונים והפרטות ענפים ושירותים שונים, כגון: דואר, חוגים, עזרה לימודית, רישיונות נהיגה ונסיעות לפולין, מסלול צעירים ועוד.

התקיים דיון שבו עלו אפשרויות שונות להקטנת ההוצאות. בין השאר, עלתה אפשרות לסגור את הכלבולית למספר שעות באמצע היום (יהיה קשה לבצע בגלל העובדים השכירים), או לסגור מוקדם יותר בחלק מימות השבוע.

החלטה:

הנהלת קש"ת תומכת בחיים ובצוות על השקעת המחשבה, המאמץ והרצון להצליח. יחד עם זאת, המטרה היא לצמצם מיידית את ההוצאות, עוד בשנת התקציב הזאת. כרגע לא יצומצמו שעות הפתיחה, אך אם נראה שאין ברירה נדון בכך שוב.

2. העברת תלושי שכר של עובדי החוץ

מנהלי הפעילויות יידרשו לחשוב על פתרונות ודרכים יצירתיות, להגדלת ההכנסות וצמצום העלויות.

כל עובד חוץ מקבל תלוש שכר מדי חודש, עד ה-10 בחודש. הכספים עוברים כסדרם לקופת הקיבוץ אך יש לרשום את פרטי התלוש, כדי שההכנסות ייראו בדו"ח ההכנסות של הקהילה. לשם כך, עובדי החוץ נדרשים להעביר את התלוש להנה"ח כמה שיותר מהר. כיוון שישנם עובדי חוץ שלא ברור להם שהעברת התלוש חיונית להתנהלות התקינה של הקהילה, החלטנו לעורר את המודעות לכך ואנחנו פונים קודם כל לציבור עובדי החוץ בבקשה לדאוג להעביר בזמן את תלוש השכר שלהם. כל שנדרש מהחבר זה להעביר להנהלת החשבונות את המסמך הפיזי או לשלוח אותו במייל, או אפילו רק לצלם אותו ולשלוח מהטלפון הנייד.

החלטה:

מדי חודש תישלח תזכורת לכל עובדי החוץ, שעליהם להעביר את התלוש עד ה-20 בחודש. חבר שלא יעביר

בברכה,

אפרת אשל



נהיגת חורף

לפניכם מספר דגשים לנהיגה וחנייה בתוך הקיבוץ:
בתקופה האחרונה נוספו כלי תחבורה רבים ומגוונים המשמשים את חברי הקיבוץ וילדיהם: קלנועיות, אופניים חשמליים, קורקינטים ועוד. האחריות על כלי תחבורה אלה חלה על ההורים. עליכם לפעול עפ"י תקנות התעבורה המחייבות את כולנו ללא יוצא מן הכלל. חל איסור מוחלט להחנות כלי רכב בשטחי המגורים בכלל הקיבוץ למעט פריקה וטעינה בלבד.

רישיון נהיגה

לציין שישנה תופעה של אי חידוש רישיון נהיגה. חובה על כל נהג ונהגת לוודא כי רישיון הנהיגה שברשותו בתוקף, והיה ולא יש להודיע לקצין הבטיחות במייד, חל איסור מוחלט לנהוג בכל כלי רכב שהוא עד הצגת רישיון נהיגה בתוקף.

איכות החיים בקיבוץ חשובה לכולנו! בטיחות היא חלק בלתי נפרד מאיכות החיים. לכן עלינו לקחת אחריות מלאה ולהימנע מכניסת כלי תחבורה למתחמי המגורים שלא לצורך, לשמור על ילדינו ולא לאפשר להם לנהוג בניגוד לתקנות, ללא הגנה מתאימה או ללא הדרכה. בכרכת חורף גשום לברכה

נפתלי שראל

קצין בטיחות בתעבורה

לכל הנוהגים ברכבי הקיבוץ

עונת החורף, מביאה אתה באופן טבעי בעיות "מפרי העונה". בעקבות הגשם שיבוא עלינו לטובה, אנו צריכים לחזור ולסגל לעצמנו אופן התנהגות שונה מהרגלי הקיץ. מומלץ לנהוג לאט יותר, בעיקר בסביבת שכונות מגורים, בתי ספר וגנים, לשמור מרחק ולהימנע מעקיפות מיותרות עקב סכנת החלקה.

כמו כן מומלץ להכין את הרכב לחורף ולבצע בדיקה טרום הנסיעה: בדיקת אורות, בלמים, נוזל ניקוי שמשות - חובה, מגבים ולחץ אויר בגלגלים.

לפניכם מספר דגשים לנהיגת חורף:

- שמירת מרחק בין הרכב שלכם והרכב שלפניכם.
- להאט בפניות וכך למנוע סטיית הרכב מנתיב הנסיעה.
- חובה לנסוע עם אורות דולקים גם ביום החל מה- 01.11.19 ועד 01.04.20
- בגשם שוטף וערפל יש להדליק אורות ערפל. חובה לכבות אורות ערפל כשאין ערפל.
- לנהוג עפ"י תנאי הדרך ומזג האוויר (להימנע מנסיעה בימים סוערים, במידה ואפשר)
- להיות ערניים לסביבה במהלך הנסיעה.



פרידה מיונתן פלד

זכרו של חברנו יונתן פלד

יונתן פלד נולד בשם פטר פילוט בחמישה במאי שנת 1937, הוא נפטר בעשרים וחמישה באוקטובר שנת 2019.

על יונתן אפשר היה לכתוב ספר ולא רק דברי הספד קצרים או ארוכים שיתארו את מסלול חייו. הוריו היו איזידור פילוט, שהיה דוקטור למשפטים ועבד לפרנסתו כמהנדס טקסטיל, ואמו אווה שולדוש הייתה עקרת בית. המשפחה חיה בביטחון יחסי בהונגריה עד מרץ 1944.



הסיפור הנורא על שואת יהודי הונגריה עולה מדי פעם לדיון מחודש עם העיסוק בפרשת משפטו והירצחו של ד"ר ישראל קסטנר. במרס 1944, עם כניעתו של הצבא ההונגרי, שעד למועד זה היה בן ברית של גרמניה הנאצית, גרמניה השתלטה על השלטון בהונגריה והחלו פעולות מזורזות בהובלתו של אדולף אייכמן להשמדת יהודי הונגריה ויהודים רבים מארצות אירופה שברחו אליה במהלך שנות המלחמה. יהודי בודפשט, בה היו גם יונתן והוריו, לא נשלחו להשמדה בחודשים הראשונים, אך אבא איזידור נשלח ל"פלוגת עבודה" שעסקה בבניית ביצורים ליד בודפשט.

יונתן, אמו אווה ואחותו התינוקת שנולדה בחודש מאי התגוררו בבית שהיה מוגן, כביכול, על ידי הצלב האדום. בעזרת המחותר הציונית, כנראה, עברה המשפחה בשלמות את איימי ההשמדה של שארית יהודי הונגריה. וכך יום אחד עם השלמת כיבוש העיר על ידי הצבא האדום הסתיימה

המלחמה עבורם. למזלם גם אבא איזידור הופיע כעבור כחצי שנה אחרי ששרד את מחנה הריכוז מאטהאוזן.

בשנת 1949 הצליח יונתן, יחד עם קבוצת חברים מ"השומר הצעיר", לברוח מהונגריה דרך צ'כוסלובקיה ולהגיע לקיבוץ מעברות בו חי דודו יהודה שולדוש. בשנת 1957 עלו גם הוריו לישראל.

הפרק המופלא הזה בחייו של יונתן מספיק למלא חיים של אדם נורמאלי, אבל עבור יונתן זאת הייתה רק התחלה של מסכת חיים מלאת פעילות במישורי חיים רבים ומגוונים. החל מהדרכה והנהגת קן "השומר הצעיר" במוסד החינוכי "רמות חפר", דרך אהבת הארכיאולוגיה ועבודתו החלוצית רבת השנים בגידול האננס. העבודה עם האננס זיכתה את יונתן בכינוי המתבקש מאליו "יוננס" ששימש לו שם נרדף שנים רבות.

אבל השיא של עבודתו החינוכית והפוליטית של יונתן הייתה עבודתו רבת השנים כמייסד, מחנך, מדריך ואף מנכ"ל של ארגון הנוער הערבי-יהודי "סדאקא-רעות". במדינה שסועה וגזענית כמדינתנו אין צורך לומר כמה אמונה תמימה, סבלנות ואומץ לב נדרשים כדי להתמיד בפעילות כזאת במשך שנים עד שכוחו הנפשי כבר לא עמד לו ואולי כשחש שהוא כבר חדל להיות רלבנטי.

יונתן נראה בעיני כבלתי מוגבל בכוחו. הוא היה מעורב בכל פעילות אפשרית בקיבוץ מועדת מינויים, ועדת חגים, צוותי חגים עורך עלון הקיבוץ ומזכיר הקיבוץ. הוא היה מודאג מאוד מחוסר הנכונות של חברים וחברות למלא תפקידים מרכזיים בקיבוץ. אבל כאשר בשנת 2012 הצעתי לו להיות מזכיר פעם נוספת אמר לי להפתעתי שכבר עבר את גיל 75 ואין לו כבר כוח לכך.

למרות זאת המשיך יונתן להיות מעורב בחיי הקיבוץ, פעיל פוליטי בשמאל, במשמר הדמוקרטיה בכנסת וכמובן איש הקיבוץ השיתופי בכל רמ"ח איבריו. תיקו האישי בארכיון מלא במאמרים, רשימות וסיפורים מהארץ ומהעולם. לעיתים היה חריף במילותיו ולא תמיד הסכמתי איתו. הקף ידיעותיו ותחומי העניין של יונתן היה אדיר, אבל רשימה אחת בתיקו הפתיעה אותי, לא כך חשבתי על יונתן ידידי. הייתה זאת רשימה על מפגשיו עם חיות הבר: נמיה, יעלים, נחש צפע, עורבים, חולד ועוד. ברשימה סיפר שפעמיים הוכש על ידי צפע בעבודתו באננס.

יונתן היה השראה לכולנו. למשפחתו, לחבריו, לחניכיו הרבים ולכל מוקירי זכרו באשר הם שם. נוח על משכבך בשלום, המצא לגופך מנוחה נכונה!

עופר הרצוג | 26.10.2019

המשפחה והבית של אבא שלנו במשך שבעים שנה, שהורייכם והסבים שלכם קלטו אותו, נער כחוש בן 12, קצת שונה, עם מבטא הונגרי וחיבה לקריאה. תודה שחינכתם אותו, תודה ששוחחתי אתו והתווכחתי אתו, תודה שאמרתם ערב טוב על השביל וחג שמח על הדשא, תודה שקבלתם את בת זוגתי כשהגיעה לכאן, תודה ששמחתם אתו בשמחות ותמכתם בו כשהיה קשה. תודה לכם שאתם אתנו היום.

תודה לכולכם - משפחה, חברים ומכרים - כל "מוקירי זכרי" כמו שאבא נהג לומר גם בחייו - שבאתם. אותנו לא המקום ינחם, רק אתם. תודה!



ולכם אמא, עינתי וגליה, עתילי אהוב, דניאלי, נטע, מיכאלי וגוני הקטן, ענברי שלי שכלעדיה לא הייתי יכול, אופיר והראל - אנחנו נככה ביחד ונחבק חזק, נזכור את אבא, נשתדל להיות טובים יותר ונמשיך - כי אבא היה מסכים שבסופו של דבר חיים בשביל החיים, לא בשביל המתים. ולאבא שלי, שכבר הרבה זמן אני מתכוונ ליום שהוא לא יהיה ועדיין הצליח להפתיע אותי - תודה שהיית לי! תודה שהיית!



שחקי, שחקי על החלומות, זו אני החולם שת. שחקי כי באדם אמיני, פי עודני מאמיני בך.

פי עוד נפשי דרור שואפת לא מכרתיה לעגל-פז, פי עוד אמיני גם באדם, גם ברוח, רוח עז.

רוחו ישליך כבלי-הבל, ידומנו במתי-על; לא ברעב ימות עבד, דרור - לנפש, פת - לדל.

שחקי כי גם ברעות אמיני, אמיני, פי עוד אמצא לב, לב תקותי גם תקותי, יחוש אשר, יבין כאב.

שאלו טשרניחובסקי

אבא שלנו, איש חינוך בנפשו, הביא אותנו לארץ זרה, כדי שנפגוש גם בתוך העצב הגדול בבני אדם, אנשים שליכם פתוח ועינים טובה. הוא נתן לנו הזדמנות נוספת להיווכח שכולנו שווים, שחינו שלובים ושיד מושטת ולב חפץ מקיימים עולם. אבא שלנו, איש השכל וההיגיון. תמיד חשבנו, אתה ואני, שלהלל את המת אינו מספר הווייתו כברו ונועד בשבילנו, בשביל מי ששומע. אז אבא לא היה מושלם. כמו בכלנו גם בו שכנו זה לצד זה טוב גדול נדיבות וחסד עם רגעי חולשה וקושי. אבא היה ככל האדם - אבל בניגוד לרובנו הקדיש שנים רבות מחייו כדי שהעולם הזה יהיה טוב יותר לכולנו - לי ולכם - וגם להם.

אבא נהג לספר שהיה מגיע בלילה לבית התינוקות, יושב לידי ומבטיח לי שיעשה כל מה שביכולתו להשאיר לי עולם טוב יותר. הוא גם הודה שהוא לא בטוח שהצליח. ומה אני יכול להבטיח לילדים שלי? אז היום, פה על הקבר הפתוח, אני מבקש מכולכם, בתוך הציניות והייאוש של החיים בארץ האהובה הזו שנראה כי היא מאבדת את דרכה, בבקשה - בואו לא נותר. בואו נהיה טובים יותר, בואו ננהג בזהירות בכביש, בואו נהיה נדיבים ואדיבים, בואו נתרום לחברה, בואו נגדל ילדים שחולמים ומקווים, ילדים אקטיביים שיודעים שעולם טוב יותר תלוי בכל אחד מאתנו ורק ביחד - רק ביחד! - נוכל לחיות כאן.

לחברי קיבוץ מעברות, שפה היום ושאינם, בהווה ובעבר - לכם ולא "לקיבוץ" - אני רוצה להודות על שהייתם

פתחתי בשיר ולכן גם אסיים:

מעין קדיש / עלי אלון
אשרי ההולך בתלם היום-יום הארוך
עד קצהו,
אשרי הנאמן אשר ללא ליאות כיתף
את המשא הכבד,
אשרי הבונה, הנוטע, מעמיק השורש,
עב הגזע, אשר גם ליבו, חלבו ומאודו
הפריחו את האדמה.

אשרי המגשים חלומות נעוריו
הילוכו כבד - אבל ליבו
כציפור בין העפאים.
אשרי העוצם עיניו וסביבו שחוק-ילדים
המולת בעלי החיים והכנף, המלאכה והחרושת
ורשרוש העצים אשר נטע.
אוויר המולדת ימתק לו,
משורת מימיה ועוני לחמה.

אשריו וכי יאסף אל האדמה
ימתקו לו רגבי עפרה
והאדמה אשר חונן והרוה -
תשיב לחיקו אהבה.

גלעד

אנאל'ה

השם שנתנו לך הורייך היה פטר פילוט, שם יהודי- יונתן.
לעצמך קראת יונתן פלד, וברגעים המתאימים- עטאללה.
בקיבוץ כינו אותך "יוננס", ואמא קוראת לך "יונתי". כבר
13 שנים שאתה סבא, ובשבילי אתה תמיד- אבא, אנאל'ה
שלי.

אבא שלי איש שלום. מגיל צעיר נהיה פעיל פוליטי והיו
תקופות בהן נעדר לא מעט מהבית בשל כך. עם זאת,
המורשת שהשאיר לנו, בעיקר בזכות זמן האיכות ההורי
של בין 16:00-20:00, היא משמעותית ועשירה ביותר:
מוזיקה קלאסית אותה ידע לזהות בשניות לצד מוזיקת
פולק של עמים שונים מרחבי העולם, וכמובן- שירי מחאה.
ספרי פנטזיה של פיות ושדונים לצד אטלסים וספרי שירה,
ובעיקר- המון הקשבה, קבלה וכבוד האחד לשני. ובשבת
בבוקר- הטוסט בחמאה וריבה עם הריח שלא אשכח לעולם.

גדלנו על כתפיו (ממש, על כתפיו) בצעדות האחד במאי
ובהפגנות בהן השתתף כל חייו, גם אם היה המפגין היחיד.
אבא לא יכול היה לסבול חוסר צדק והיה סוציאליסט

אדוק. אנשים מכל קצוות תבל ומכל תרבויות העולם היו
חלק בלתי נפרד מהבית- כולם ברוכים, כולם בני אדם
שווים ואהובים. בזכות משיכתו וסקרנותו לאחר ולשונה
טייל בעשרות מדינות (באירופה בעיקר, אך היה גם בקהיר,
מרקו, אתיופיה, קוסטה ריקה, הונדורס וגוואטמלה ועוד),
כאשר את יום הולדתו האחרון חגג בעיר הולדתו- בודפשט,
ובכך סגר מעגל מרגש.

אבא שלי איש חלום. מעולם לא הפסיק לחלום על עולם
טוב יותר בשבילנו, ועשה כל שביכולתו להיות בחברה
טובה יותר, אם כארץ וכקיבוץ. "לכבד את השונה- לבנות
את המשותף" הייתה סיסמתו וסיסמת תנועת הנוער
"ס'דאקה-רעות" אותה הקים ב-1983. התנועה פעילה עד
היום, והתחנכו בה אלפי בני נוער, במטרה לפעול לקידום
חברה שוויונית, דו-לאומית ורב-תרבותית, שמבוססת על
צדק חברתי וסולידריות הדדית. היא פועלת כנגד הניכור
בין החברה היהודית והערבית באמצעות קידום מודל של
שותפות. בהשראת "רעות" אף הוקמה תנועה-אחות במודל
דומה בגרמניה, למפגשי נוער גרמני ותורכי.

עם פרישתו מתנועת הנוער, הקים אבא עמותה בשם דומה
שפעלה לאותן מטרות אך בקרב אוכלוסייה בוגרת יותר-
דוגמת קורס שנתי במספר מכללות, המפגיש סטודנטיות
ערביות ויהודיות, ומפגשי פוליטיקאים צעירים מכל הקשת
הפוליטית בישראל.

קיבוצניק בכל רמ"ח איבריו, קשר את נפשו במעברות
בגיל 12 (אותו הגיל בו הייתי אני כשלקח אותי לסיני,
ומאז התאהבתי בה) ולמרות אינספור המדינות בהן טייל,
כששאלתי אותו ממש לאחרונה אם לא רצה מעולם לנסות
לחיות במקום אחר, השיב בפשטות- לא.

אינדיבידואל יוצא דופן עם דעות מוצקות אותן גיבה
בעובדות ובהוכחות. אוטוריטקט עם שכל יוצא מהכלל
וזיכרון מדהים למיליון פרטים, תאריכים ושמות, במיליון
תחומי עניין. יותר מאחד סיפרו שנתפס אצלם כ"המבוגר
האחראי" וכשהתלהטו הרוחות בדיון זה או אחר ונראה
היה שאין מוצא- ידע לפשר ולגשר בין הצדדים בענווה
ובצניעות, עם מחשבה ורגישות.

אבא שלי איש טבע. בזרועותיו חתומות שריטות קוצי
האנגס שגידל במסירות עוד כעשור אחרי צאתו לפנסיה.
היה לו ידע בוטני מדהים, וחלק מהמינים שאהב ואף
ייבא מחו"ל- גדלים ליד ביתנו. בשנים האחרונות כתב
מחקר עצמאי על הקשר בין גילוי (או שימור) האש, לבין
התפתחות האנושות- מחקר אותו השלים בימים אלה, קיבל
עליו ביקורות מצוינות מפרופסורים באקדמיה, והיה ממש
לפני עריכה סופית והוצאה לאור. היה לו ידע גיאולוגי

ליבו ותמך בכל דרך שבחרנו. נתן לנו להתמודד בעצמנו עם אתגרי ההתבגרות והחיים, ונכנס לתמונה רק במקרים בהם חש שלכד לא נצליח. היה איתנו בכל שנדרש, וככל שיכל. עם הנכדים היה לו קשר מיוחד - איתם חזר להיות צעיר ושובב, שטותניק בלי גבולות, עם אהבה אינסופית, סבלנות, פליאה והיקסמות, ורצון עמוק לנתינה ולעזרה. את הטויל המשפחתי האחרון עשינו ממש לפני חודש, לכבוד בר המצווה של עתי, בכור נכדיו.

איש עשייה ההולך בדרך שלו, ומי שרוצה - מוזמן להצטרף. רבים וטובים אכן הצטרפו. אבא שלי, כך גילינו בימים אלה, שינה את חייהם של לא מעט אנשים, והשפיע באדוות גדולות ומשמעותיות שעודן ממשיכות.

את דרכך האחרונה בחרת להתחיל בסני, בראס-אבו-גלום, המקום היפה ביותר בעולם. אם כבר למות, אז שם. את דרכך האחרונה אתה מסיים כאן, באדמת העמק שכל כך אהבת.

אתמול אמרתי למיכאל שלי שאני עצובה כי סבא יונתן לא יחזור יותר. "הוא יחזור בפעם הבאה" ענה לי.

תודה לך, אבא'ה שלי, על אחלה מורשת. ולהתראות בפעם הבאה.

גליה

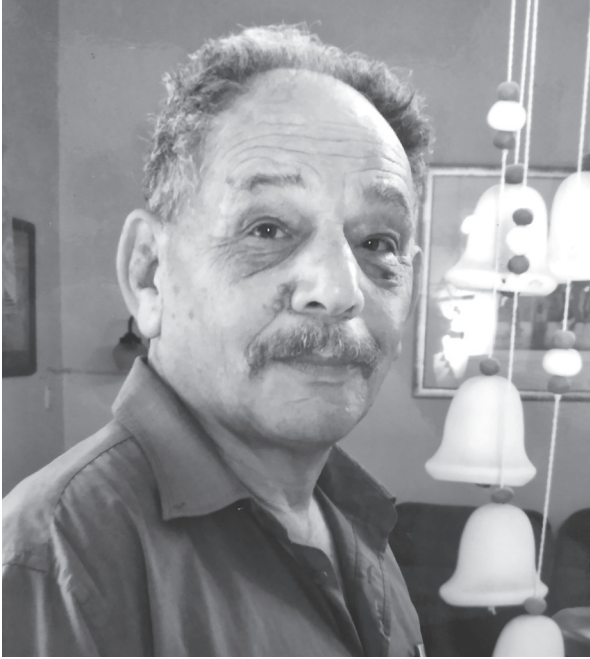
נרחב ואבנים, קריסטלים ומאובנים שליקט בטיוליו הרבים מוצגים אצלנו בבית. כמו כן עסק בארכיאולוגיה כתחביב ואף גילה בחפירות ממצאים ייחודיים הנמצאים במוזיאון הקיבוצי. תקופה מסוימת היה מחנך ב"רמות חפר" ולימד גיאוגרפיה, ויש הזוכרים לו לטובה את טיולי הלילה ללימוד וזיהוי קבוצות הכוכבים.

אבא התקדם עם הטכנולוגיה. בילדותי כתב במכונת כתיבה, ואת הכרזות הפוליטיות הראשונות שתלה באישון ליל, הדפיס ביד. כשנכנס המחשב לחייו - כמו מצא באר לעוד ועוד ידע (כמו גם מקור בלתי נדלה להנאה בדמות סרטים קלאסיים וסדרות בשפות שונות), וצלל אליה בשמחה. בשנים האחרונות כתב את תולדות חייו, והשאיר לנו בכך מתנה יקרה מפז.

כשחזרתי מהודו מבובלת וחסרת כיוון, הלכתי לשבת איתו כשהיה תורן בשער של הקיבוץ. בוכיה, סיפרתי לו שאני לא יודעת מה לעשות הלאה. "את מצלמת מאוד יפה" אמר "אולי תלכי ללמוד צילום?"... בכת אחת נפתחה לי הנשימה, וכיוון שלא עלה על דעתי עד לאותו רגע הפך להוביל את מסע חיי. אהבת הצילום חיברה בינינו, אבא היה צלם חובב והתגאה להראות לי צילומים מטיוליו הרבים בעולם.

אבא שלי איש משפחה. את אמא שלי אהב אהבת נפש, אהבה של קרוב ל- 52 שנים. בנו, שלושת ילדיו, הוא האמין בכל





יונתן פלד ידדי הטוב

יונתן היה והווה ידדי נפש קרוב שלי. לא אתפלא וגם לא אקנא אם לא מעטים כלל יצטרפו לטעון טענה כזאת. יונתן היה איש רנסנס של הזמן החדש. עתיר כישורונות והתעניינות מגוונת מאין כמוהו. בטבעו היה הומניסט, אוהב אדם ואנשים ואיש מסור. בניסיון לפרט מעט: הוא מת "מיתת נשיקה" פתאומית בצורה נועזת ואופיינית: בחיק הטבע שאהב - תוך פעילות האמיצה לגילו הביולוגי אך לא לנפשו הצעירה והסקרנית, שוחרת היופי והידע.

כחניך קיבוץ של "הימים ההם", יונתן "לא זכה" להשכלה ממוסדת גבוהה. פעם הוא הגדיר עצמו בגיחוך כבעל תואר BsH (H=Holocaust) וטען אז בטענת כזב שהשואה לא השפיעה עליו. איך זה אפשרי כאשר כבר בגיל שש הוטלה עליו ועל משפחתו אימת עונש מוות בטוח. ומה בדבר ההימלטות שלו ורק אח"כ של הוריו, אחותו, אחיו משלטון טרור אחר בהונגריה. לדעתי, זה היה מקור הרהף (הלא מודע?) שלו למסירות ללא גבולות למשפחה, לארץ, למדינה, לאדם, לטבע ולאידאליים שלו.

ייסוד שי"ה, של"י, ארגון "המשמר החברתי" לביקורת פעילות הכנסת ועוד. הן השפיעו גם על ראיית העולם שלי, ובמתן עידוד לפעילות התנדבותית בנושאי התעניינותי.

לטעמי, היצירה המושלמת ביותר היא המשפחה שהקים יחד עם חנה בבית, בקיבוץ מעברות. הוא השקיע בטיפוח המשפחה ובחינוך ילדיהם ונכדיהם את אהבתו, את ערכיו האנושיים, ואיך לא את אהבת טיולי הטבע ויצירות התרבות האנושית.

שילוב האומץ והאינטליגנציה: בזמן שירותו הסדיר כמש"ק אלוט, כשהלך לברו בדרך בין שלח לקציעות, הבחינו עיניו במוקש מצרי נגד רכב שהוטמן מתחת. יונתן שלף בזהירות את המוקש, השכיל (מניין הידע?) לפרקו, שכשהוא מודע לכך שייתכן שתצפית מצרית צופה מהגבעות על מעשהו. הוא לא יכול היה לסבול מחשבה שרכב עם חיילים יתפוצץ עליו. מתוך סקרנות אין קץ ואהבתו לארץ הוא תכנן לעבור בלילה את קו הגבול למצרים, להגיע למעיינות קדש ברנע באזור שורץ בדואים עוינים, הצלחתי להניא אותו מכך. והטיול ללא אישור עם רחל מבאר אורה לאילת דרך נק' 833 ועין נטפים עם מפות לא שלמות וחוש ניווט מעולה. זיכרון הטיולים הרגליים והסיורים בחברתו באזור ניצנה, נחל לבן ונחל צין מלויים אותי ששה עשורים.

חבל לי שלא נזכה לפגוש אותו ומקווה להזכירו בפגישות הבאות עם משפחת פלד היקרה. חבל שאין לנו בארץ הרבה יונתנים כאלה. יהיה זכרו מוכר וברוך. תהיה נשמתו צרורה בצרור החיים. אמן.

יוסי קומם

יונתן היה ברוך כישורונות. גם בזכות הגנטיקה. התברך בזיכרון מעולה. בנעוריו ניגן על כינור ואח"כ ריכז את ספריית המוזיקה הקלאסית של מעברות. חרש ספרים ועיתונים תוך התעניינות בהיסטוריה מקומית ועולמית בדגש על אירועים, משטרים, סוציולוגיה ומה לא. התעניין ברמה אוטוידקטית טובה ומעודכנת למדי במדעי הרוח והטבע. היה לו רהף לחדש וליזום. הוא למד וחקר והקים ענף אנוס מהראשונים בארץ. היה הכתובת שלי להתייעצות בבעיות העצים הסובטרופיים שבגינתי הביתית - היה לו ידע במטעים.

הופתעתי, ובעצם לא לגמרי כשסיפר לי שנבחר למזכיר הקיבוץ. לצרכי פעילותו השתלט יפה מאוד על השימוש באפשרויות המחשב האישי, התקשורת והמידע. את חיבתו הרבה לאמנות ביטא בפן של הפעלת מצלמה לביצוע צילומים אמנותיים. בתקופת הפנסיה שלו (כביכול), הוא ניסה להשלים את יצר המחקר והסקרנות הטבעיים בו ושקד על מחקר - להוכיח כי השימוש על ידי ההומינידים לא התחיל עם פיתוח כלי הצור שאפשרו הדלקת אש, אלא שנים רבות לפני כן על ידי שימור אש שנוצרה בעקבות תופעות טבעיות. סיפר לי שסיים לערוך את המחקר בתוספת ציון מקורות והערות שוליים ואף הראה אותו ליודעי דבר. אני מקווה לראותו יוצא לאור ולקראו.

מפגשי ואירועי המשפחות ההרדיים היו חמים ולבביים והשיחות שניהלנו היו מרתקות. למדתי על הפעילויות האדיאולוגיות והמעשיות של יונתן שהיו מקוריות וחלוציות. הפעילויות החינוכיות, ייסוד רעות-סדאקה,

נפרדים מיונתן פלד: "יחסר מאוד לתומכי השלום ולשוחרי דו־הקיום בין העמים" יונתן פלד ז"ל. קידם כל חייו תרבות של דו־קיום

ביום ראשון הובא למנוחות יונתן פלד, חבר קיבוץ מעברות ופעיל שמאל מוכר. פלד בן ה-82, אב לשלושה וסב לחמישה, מצא את מותו לאחר שצלל בחוף ראס אבו־גלום בדהב שבסיני. משרד החוץ וקונסול ישראל בקהיר סייעו בהעברת גופתו לארץ.

בעבר התמודד על מקום בכנסת וייסד תנועת נוער יהודית־ערבית. "הוא השפיע על אנשים רבים, איש אהבת האדם והטבע", ספרה לו בתו, גליה פלד. "אבא שלי האהוב, השראת חיי, איש השלום, הדעת והחלום, עזב את עולמו בעת שטייל בסיני, בין שמיים ואלמוגים, באחד המקומות היפים והאהובים עליו בעולם. איתו הגעתי לסיני בפעם הראשונה בטויל בת המצווה שלי". "נחמתי היא שהוא חי חיים מלאים ועשירים, שבהם עשה את כל שרצה", המשיכה בדברים שכתבה בעמוד הפייסבוק שלה. "הוא השפיע על אנשים רבים, טייל בלי סוף, היה אינדיבידואל יוצא דופן והספיק להשלים עבודת מחקר עצמאית וחשובה. הוא קידם כל חייו תרבות של דו־קיום, ובכל שבת הקפיד לצאת ולהפגין נגד השחיתות בשלטון. איש אהבת האדם והטבע."

פלד נולד בהונגריה, ובגיל 12 הגיע הנער ניצול השואה למעברות. במהלך שנותיו בקיבוץ היה מזכיר קיבוץ וגם מחנך בבית הספר האזורי רמות חפר, הקים את ענף האננס בקיבוץ והיה ממייסדי המוזיאון הארכיאולוגי של מעברות. כל שנותיו היה כאמור פעיל פוליטי ואיש שמאל מובהק, ייסד את תנועת הנוער הערבית־יהודית "סדאקה־רעות" וכל השנים עמד בראש העמותה.

במשך השנים פרסם טורי דעה בעיתון "ידיעות הקיבוץ", ובחודש מרץ 2012 התראיין לכתב ארנון לפיד על חלקו במחאה החברתית שפרצה שנה קודם לכן במסגרת חברותו בארגון המשמר החברתי. "תמיד הייתי שמוצניק שרוף, ואני עדיין כזה", העיד על עצמו פלד, שהיה אז בן 75. "הייתי ממקימי שי"ח (שמאל ישראלי חדש, תנועת מחאה שהוקמה ב־1968), חבר במפלגת מוקד ובהנהלת מפלגת השמאל של"י בשנות השבעים. גם כשרוב החברים בקיבוץ הסתייגו מדעותיי, הם תמכו בפעילותי, ואפילו קיבלתי ימי עבודה לשם כך. טוב להיות חבר בקיבוץ סובלני ואמיד."

"כשהחלה תנועת המחאה בקיץ 2011", סיפר פלד על התגייסותו למאבק, "חשתי כמו סוס קרבות ותיק. האוזניים הזדקפו, ומיד דהרתי לשם, למוקד בתל אביב. ראיתי את הילדים הנלהבים האלה, שהובילו את המחאה, אבל היה ברור שהם לא יודעים לאן ואיך להתקדם. אני מספיק קשיש

כדי לזכור את מרד הסטודנטים ב־68' בפריז. "הסטודנטים כבשו את העיר, הממשלה ברחה, אבל הכול התמוטט, כי המורדים לא ידעו לאן ומה הלאה. אם אנחנו רוצים לשנות דברים במדינה דמוקרטית, ולא במהפכה אלימה, אז הכנסת היא זירת המאבק וההשפעה. הח"כים צריכים להבין שעליהם לעבוד בשבילנו, ולא אנחנו בשבילם."

על פעילותו המחאתית במשכן הכנסת באותם ימים סיפר פלד: "התובנה שלנו הייתה שהממשלה השתלטה על תהליך החקיקה, והח"כים מרגישים חסרי אונים. ספק אם רבים מאזרחי המדינה יודעים עד כמה הופרה הדמוקרטיה הישראלית. כל הצעת חוק, גם פרטית, צריכה לקבל את אישור ועדת השרים לענייני חקיקה, אחרת אין לה כל סיכוי לעבור."

הדברים נשמעים כאילו נאמרו היום. המחאה דעכה עם הזמן, ואפילו פלד - אופטימיסט בלתי נלאה - העריך שסיכויי התלקחותה מחדש קלושים ביותר. "אני מפקפק בכך שהאנשים יצאו שוב לרחובות. כל פעילי המחאה כבר מעורבים ופועלים בתחומים רבים. במקום רבולוציה מתחוללת אבולוציה, וגם זה טוב."

רכז מרצ בתנועה הקיבוצית יורי קנדל (להבות הבשן), נזכר באיש שהיה עבורו מורה דרך: "הכרתי אותו בשנות השבעים, עת היינו פעילים במוקד והוא היה משוכך ברשימת של"י לכנסת. לנו הצעירים הוא היה בחזקת אב רוחני ומצפן. הוא היה שותף בתנועה לדו־קיום ונגד גזענות שהובילה את ההפגנות נגד מאיר כהנא. בשנים האחרונות חזר לתמוך במרצ ואף פרסם מאמר תמיכה בעיתונות הקיבוצית. לפני מספר שנים דיבר בחוג הרעיוני של גבעת חביבה, ובין השאר אמר שעם ישראל הוא עם פרנואידי וביבי נתניהו מטפח זאת. עוד הוסיף כי האינטליגנציה הפלסטינית, ולא ההנהגות הערביות, מסוגלת להבין את מצבנו וכי יש להתור לצמצום הפערים בין הפלסטינים לבין הישראלים כדי שיוכלו לחיות כאן". קנדל הוסיף ואמר שפלד יחסר מאוד לתומכי השלום ולשוחרי דו־הקיום בין העמים.

קרני עם־עד, מיינט 01.11.19

תודות

תודה מקרב לב לכל חברי מעברות היקרים
שסייעו בהחלצת אבא יונתן שלנו הביתה, תמכו בנו
בשעות הקשות והגיעו לנחם ולחבק. הסיפורים
והמילים הטובות ששמענו על אבא בשבוע האחרון
חימנו את ליבנו מאד.

באהבה
חנה'ה, הילדים והנכדים - משפחת פלד



מחשבים מסלול מחדש

"בטבע מושג הפסולת אינו קיים, הפסולת של מין אחד תשמש מזון למין אחר או לעצמו. פסולת היא המצאה של האנושות. רק אנו, בני האדם – אימצנו לנו "גישה לינארית" שמבוססת על ייצור מוצרים, מכירתם, שימוש (קצר בד"כ) והפיכתם לפסולת בלתי שמישה".

על פי דו"ח הבנק העולמי: האשפה המיוצרת כיום נאמדת בכ 2.1 מיליארד טון בשנה. (66% מאשפה זו מיוצרים ע"י המעמד הגבוה והבינוני גבוה – ומעברות בתוכם).

- הנה רק דוגמית מהערכות של מדענים ורק על פלסטיק:
- כל שנה משתמשים בכטריליון שקיות חד פעמיות. שקיות אלה מתפרקות תוך זמן רב והופכות למיקרו פלסטיק רעיל שכבר נמצא בדמנו לפי מחקר חדש.
- יחד אנחנו שותים מיליון בקבוקי פלסטיק בדקה. מוזמנים לקבל מושג על הנפח בלינק הבא: <https://graphics.reuters.com/ENVIRONMENT-PLASTIC/01008275155/index.html>
- ההערכות מדברות על שימוש בכ- 4 טריליון שקיות ניילון בשנה ורק כ 1% מהם חוזרות למיחזור. www.earthday.org
- כולנו צורכים כ-500 מיליארד כוסות חד פעמיות בשנה, ללא שימוש חוזר כלל.
- כ-25 מיליון טון, כ 1/3 מכלל אשפת הפלסטיק החד פעמי, מגיע לים כל שנה. כמות זו משולה לשפיכת משאית מלאה כל דקה לים.... כ 2/3 מהדהגה כבר פגועה מהפלסטיק.

מכאן נובעת בחירת צוות סביבת מעברות להתמקד בשנת 2020 בנושא צמצום האשפה והפלסטיק אצלנו פה! הצוות עושה ויעשה מאמץ לסייע לחברים לבצע את חישוב המסלול החדש וללכת בו.

כך למשל: בראש השנה וסוכות, יחד עם ו. תרבות הוכחנו שאפשר לצמצם את השימוש בפלסטיק הבלתי מתכלה בחגים ובאירועים ציבוריים. נמשיך במגמה זו ונשתדל לשפר את איכות ההפרדה שלנו שבצידה גם חיסכון כספי.

באפריל הפקנו שוק קח-תן בו הוכחנו שאנחנו אגרנים לא קטנים ושהמון מוצרים שהחליפו ידיים באירוע זה – קיבלו חיים חדשים במקום שיהפכו לאשפה (באשפה או בבית). לכן החלטנו, להתארגן על שוק קח-תן קבוע. בימים אלה אנחנו מתארגנים לפתוח "מחסן שיתוף" (שם זמני) בו חברים יוכלו כמו בשוק קח-תן, להחליף מוצרים. הצוות יפעל גם לאפשר השאלות ממוסדות של (למשל) כלים רב פעמיים לשימוש בארוע פרטי במקום לרכוש כלים חד פעמיים. נפרט יותר כשיהיה מוכן.

במקביל, נתחיל פיילוט הפרדת אשפה בבתי הילדים. אנחנו מקוים כך להכניס לתודעה את נושא ההפרדה כבר מגיל צעיר. צוות החינוך לא חיכה לנו, זה כבר שם! צוות הסביבה (בשיתוף המועצה) רק בא לחזק את המגמה המבורכת הזו.

תחזית צבירת אשפה בעולם:
2020
2.1 מיליארד טון אשפה
2050
3.4 מיליארד טון אשפה



- עוד ידנו נטויה, אבל יש לנו גם ציפיות: אנחנו חושבים שהשינוי צריך לקרות במוחות שלנו כבר עכשיו. אנחנו ממליצים להתחיל מ-5 מהלכים אישיים די פשוטים בסה"כ, אם עושים את הסוויץ':
- נגמלים מכלים חד פעמיים.
- לכו לקניות רק עם שקיות רב פעמיות.
- קנו רק מה שצריך, ותרו על אריזות מיותרות.

- אם קונים, קנו מוצר טוב, האריכו את חיי השימוש בו.
- קחו אחריות אישית והפרידו בדיוק לפי ההוראות.

צוות הסביבה מאחל לחברי הקיבוץ שנה ירוקה וטובה הצוות הסביבה כולל את: דוד מרכוס, הילה פרנק-מעייץ, מיכל אשכנזי, חזי גלעדי, דניאלה חג'בי-אברמוב, עמית שלג (רכז ומחבר המאמר).

עד כה דיברנו על 7 מיליארד בני אדם. ב 2050 יאכלסו 11 מיליארד בני אדם את כדור הארץ. אנחנו במסלול הרה אסון אקולוגי (ולא דיברנו על התחממות....). ישראל, ומעברות בתוכה, היא חלק מחברת השפע. כמויות האשפה לאדם בישראל מהגבוהות בעולם. מה? שנתעלם מזה? איזה עולם אנחנו משאירים לילדינו/נכדינו? כמו כולם גם אנו חייבים להתגייס למאמץ העולמי, לחשוב סביבה ולחשב מסלול מחדש.

בין כל החדשות הפחות נעימות משהו אופטימי: שבת בבוקר יום יפה

כמאמר המשורר, אני שותה המון קפה ויוצא לדרכי. הימים ימי חגי תשרי, שהפעם הצטברו לרצף מבורך של ימי חופש ארוכים. שפע של זמן לטייל והמון הציפורים בשמיים מזמינים אותי לצאת שוב למסע רכיבה בין מאגרי המים של עמק חפר ולשלב כך אורך חיים בריא עם הנאת הנפש.

תחנה ראשונה באגמון חפר, הלא הן בריכות הדגים הזנוחות של עין החורש שבילדותנו ידעו ימים יפים. לאחר שננטשו הפכו בידי המועצה, רשות הטבע והגנים, קיבוץ עין החורש, רשות מקרקעי ישראל וקק"ל לשמורה של נופים וציפורי מים. בשעה שבע ורבע בבוקר השמש במזרח ובעמדת התצפית המזרחית כבר ניצבים שישה צלמים מצוידים במצלמות עם עדשות ענק מקרבות. בין הצלמים גם שכנתי חנה שלג. חנה דווקא מתעניינת בצילומי תנים ואכן לקראת פרישת מעמדת התצפית מופיע תן גדול שנכנס למים עד מותניו ועושה סימנים כאילו הוא מתכוון לצוד איזה שפמנון שמן...

אני לא מבין למה התן לא מנסה לתפוס את אחת מהציפורים הרבות שבבריכה. המון ברכיות, שרשירים, סיקסקים (כמובן), אנפות לילה, לבניות קטנות, אנפות סוף ועוד ועוד. אני אישית מחבב את החרטומיות שקבעו להן מושב למרגלות עמדת התצפית. אבל יש גם כחול חזה אחד חביב, כפן (עוף מרשים וכנראה כבר לא כל כך נדיר) וכמובן, תמירונים שלושה ונחליאלי אחד זריז. הצלמים אומרים שכשהגיעו לכאן לפני כחצי שעה היו כאן כמה שקנאים שעפו להם מיד כשהגיעו הצפרים.

נפשי כבר מרוממת דיה ואני ממשיך לעבר "מאגר משמר השרון" שדווקא נמצא סמוך לבורגתא. הדרך לאורך הנחל מלאה בספורטאים. חלקם הולכים, חלקם רצים,

חלקם רוכבים על אופניים. גברים וגם נשים ואפילו כמה ילדים. אני חולף על פני מה שהיו פעם בריכות הדגים של מעברות. כבר שנה עובדים כאן כלי עפר כבדים שחופרים בשטח הבריכות מאגר ענק למי קולחין. גם בשבת ואפילו ביום כיפור הם עבדו. לפני שבוע נכנסתי לראות איך נראה הפרויקט. הבריכות היפות של פעם נראות עכשיו כמו מכרה יהלומים בדרום אפריקה. נוף מלא בלהה כמו שאומרים הגשש החיוור. אבל אני עכשיו, כאמור, בדרכי למאגר משמר השרון. כאן בנתה הקק"ל בשיתוף עם המועצה שלנו ובכספי תרומה של משפחת ויקר הקנדית נקודת תצפית בעופות מים ובעיקר שקנאים.

השבת דווקא לא שפכו כאן דגים לשקנאים אבל בכל זאת חנו על גדות המאגר ובתוך המים כמה מאות שקנאים ועוד עשרות של קורמורנים. מתנדב של החברה להגנת הטבע ישב ליד שולחן הסברה וחילק עלוני הדרכה לתצפית בציפורים, בעלי חיים וצמחים. מטיילים רבים הגיעו למקום לצפות בציפורים. רובם ללא משקפת ועם ידע מועט ביותר. מצאתי את עצמי מסביר על המאגר, על האכלת השקנאים ובעיקר משאיל את המשקפת שלי לעוד ועוד אנשים שבאים לצפות בציפורים מצוידים בטלפון. שוב אני חוזר ואומר בפעם המי יודע כמה: אל תצאו לשטח בלי משקפת! משקפת פשוטה 7x50 עולה פחות משלוש מאות שקלים והטבע נראה אחר לגמרי דרכה. ועל תחשבו אפילו על צילום ציפורים בסמארטפון!!!

אגב, בשביל העלייה למצפור שתולים פרחי צוף ותבלין, ופרפרים וכמה זוגות של צופיות ("יונק דבש") התנחלו כאן. מראה מקסים גם בלי השקנאים!

חזרתי דרך הפרדסים ובית הלוי כשאני מקנח בפטל שגדל על כביש בית הלוי ליד השער למטע של מעברות. זהו! מסע אופניים של כ-15 ק"מ, שווה בערך ל-1000 קלוריות. אפשר להמשיך לזלול עוגיות גם השבת.

עופר הרצוג



צילום: רוני רם

מיומנו של עובד חוץ הבנקאית הראשונה

ראיון עם: שושי עיני אוד



ולהשכלה גבוהה (אח אחד פרופסור המנהל מחלקת ריאור, אחת מנהל בית ספר, שלישי ד"ר לספרות ולתנ"ך).

כאמור, מעטים יודעים על שושי ועל מגוון עיסוקיה בבנק הפועלים. במהלך קורס דירקטורים של התנועה הקיבוצית שהתנהל במעברות הזכיר רו"ח עוזי מסינגר את שמה בצירוף הכינוי 'הבנקאית הראשונה'. "מה, אתם לא יודעים שהיא גרה אצלכם בקיבוץ?" הוא תהה פעם אחר פעם במהלך הרצאתו. האמת? לא ידעתי, לכן נפגשתי איתה על מנת לשמוע.

איך התגלגלת לעבודה בבנק?

"זה היה במקרה. בעלי הראשון היה סטודנט ואני חיפשתי עבודה כדי להתפרנס. ככה הגעתי לעבוד במנהלת אזור המרכז של בנק הפועלים. מילאתי שלל תפקידים ביחידה לשיווק - הגענו לבתי ספר ללמד את התלמידים על נושא הבנקאות, הסתובבנו בין סניפי הבנק ללמד על שיווק.

תוך כדי העבודה למדתי במשך שבע שנים לתואר ראשון במדעי הרוח והחברה באוניברסיטה הפתוחה בשעות הערב. זה היה מאד קשה השילוב הזה. התפקיד הראשון שלי בסניפים היה בסניף פתח תקווה במחלקת עצמאים, שזה העולם העסקי ה"קטן". משם עברתי למחלקה לעסקים גדולים יותר כבנקאית. לבנקאי יש אשכול לקוחות שהוא אחראי עליו מא' ועד ת', והוא מלווה אותו בכל השינויים ובכל ההחלטות העסקיות שלו. תפישת התפקיד שאנו מובילים היא שכמו שללקוח יש רו"ח ועו"ד צמודים, כך ברור שהוא צריך לידו גם בנקאי מקצוען. זה היה בעצם התפקיד הראשון שלי במחלקה העסקית".

שושי ממשיכה לתאר בהתלהבות כיצד קיבלה בהמשך את האחריות על ניהול האשראי בסניף פ"ת כאשר מתחילה היו כבר חמישה עובדים, תוך שהם מטפלים בעיקר בלקוחות הפרטיים. משם עברה להקים מאפס במשך שלוש שנים את המחלקה העסקית בסניף ראש העין.

"בעבודה בבנק היתרון הוא שאתה לא צריך להחליף את המעסיק, אלא יכול להחליף הרבה מאד תפקידים באותו הארגון. כל פעם שהרגשתי שמיציתי תפקיד הייתי מרימה טלפון למנהל ושואלת 'מה הלאה? צריכים להיות מאד פרו-אקטיביים על מנת להתקדם, ובאמת אני יכולה להעיד על עצמי שהייתי כזאת. עברתי ככה לא מעט תפקידים במחלקות שונות ובסניפים שונים. אחרי ראש העין עברתי לנהל את המחלקה העסקית בסניף יהלום בבורסה, אחר כך מוניתי למנהלת מחלקה ללקוחות פרטיים וסגנית מנהלת סניף ביד אליהו, ומשם לסניף נווה רם בר"ג, סניף גדול מאד של חמישים עובדים, בתור סגן ייעודי, שזה תפקיד שקיים רק בסניפים גדולים".

שושי עיני אוד מוכרת בעיקר כאשתו של שחר מהבריכה. "פעם עשו סרטון לפורים", היא נזכרת, "ואחת השאלות הייתה מי היא שושי עיני. כמעט אף אחד לא הכיר אותי, אולי בודדים".

מהוץ להון, שושי ושחר סוגרים כבר 20 שנות זוגיות ("משנת 99 אנחנו מכירים"), כשלמעברות היא הגיעה לפני 18 שנים עם בנותיה (ליטל וירדן). היום היא בת 55, וכבר סבתא למשי (שנתיים) ולאמה (בת שבע). עד שהגיעה לקיבוץ היא זכתה לגור במקומות רבים: נולדה במצפה רמון, עברה עם משפחתה לקרית טבעון, חזרה לשירות צבאי במצפה רמון בדיוק כאשר גיורא רם היה מפקד הבסיס, התגוררה בפתח תקווה וראש העין וכן הלאה. יש לה ששה אחים ("מפוזרים בכל הארץ"), אשר את כולם דחפו הוריה ללימודים

מתי חוזרים הביתה כשממלאים תפקידים שכאלה?

"כשעבדתי בסניפים הייתי חוזרת לפעמים הביתה רק בשעה 22:00 בלילה. בסניפים עובדים בפיצול של שעות. הלקוחות חושבים שכאשר הסניף נסגר אז למעשה הסניפים היום של הבנקאי, אבל זה להיפך - מבחינתנו הוא רק מתחיל. תוסיף לזה את כל הפקקים בכבישים..."

ומה עכשיו? מהו תפקידך הנוכחי?

"התפקיד הנוכחי שלי הוא 'מנהלת המרכז לבנקאות של בנק הפועלים'. אני אחת מצוות ניהול בכיר של חמש מנהלות, ואחראית על תחום הבנקאות שמכשיר את כל הבנקאים והמנהלים. הכוונה היא לשמירה על הכשירות המקצועית של כל המנהלים והבנקאים לאורך כל הקריירה שלהם בבנק, כולל הסבת תפקידים.

"המרכז נמצא בקמפוס במרכז ההדרכה של הבנק בשפיים, התחלתי שם כמנהלת מדור לקוחות עסקיים. בתפקיד הזה כבר לא מתעסקים יותר עם לקוחות, אלא בהכשרה של הבנקאים והמנהלים בכל הקשור לעולם העסקי, המשכנתאות וסחר החוץ".

ספרי בכמה מילים על הקמפוס.

"הקמפוס מורכב מכל מני יחידות, כמו הבנקאות, ניהול ומנהיגות, פיתוח פתרונות למידה וגם המרכז לצמיחה פיננסית, שבו כל אחד מהציבור, למעשה גם מי שאינו לקוח של בנק הפועלים, יכול לבוא להדרכות שלנו בחינם.

יש בו הדרכות עבור לקוחות עסקיים, לקוחות פרטיים המעוניינים ללמוד על התנהלות פיננסית וגם על שיווק דיגיטלי. ניתן להתרשם באמצעות אתר האינטרנט שלנו, שם מפורסמות כל ההדרכות. אני ממליצה לכל אחת ואחד להגיע, זה נותן כלים מצוינים בהתנהלות הפיננסית".

"אם יש בנקאים חדשים שרוצים לדעת איך לשבת עם לקוחות עסקיים ולנתח בקשות שלהם מא' ועד ת', איך לנתח איתם דוחות כספיים, ואם ברצונם להכיר את התחרות ואת הענפים השונים בעולם הזה, אותם בנקאים מגיעים אלינו להשתלמות בקמפוס. ביחידה שלנו פיתחנו תפישות חדשות וקורסים הנוגעים להתמחויות: נדל"ן, סחר חוץ, קריאת עומק של דוחות כספיים".

מהם האתגרים שלכם?

"העולם הולך ומשתנה וזה הרבה יותר קשה היום בהיבט הניהולי, ישנם תהליכי התייעלות בבנק, צריך להתמודד עם פחות עובדים והרבה יותר אתגרי רגולציה שמשנתנה חדשות לבקרים. לכן אנחנו צריכים להשתמש בהמון מתודות למידה, ומעבירים חוויות למידה דרך משחקים, למשל. יש לנו אולפן צילומים שדרכו אנחנו מעבירים סרטוני הדרכה לשטח. לצד העובדה שהמדריכים שלנו מגיעים לכל סניף בשטח, הקמנו גם מערכת למידה מקוונת. אצלנו מלמדים איך להיות ראש גדול, אני מובילה בקורסים אצלנו את כל

הנושא של אקטואליה שקשורה לעולם הבנקאות והכלכלה (בחירות, כניסת אמזון לשוק המקומי וכו'). הקורסים הבכירים שלנו מוכרים על ידי מכללת נתניה והאוניברסיטה הפתוחה. אנחנו עובדים מאד קשה כדי שהקורסים שלנו יהיו מפותחים ונחשבים בתחום הזה.

העולם הדיגיטלי כל הזמן מתפתח. בעתיד יהיו שירותים שלא ניתן יהיה לקבל בבנקים. לכן היום אנחנו חייבים ללמוד על ביצוע פעולות באינטרנט, הפקדת צ'ק בסלולאר. צריך לפתח לשם כך כל מני מודלים חדשים של שירות. קיימות אוכלוסיות שקשה להן עם התחום הדיגיטלי, ולכן יש ניידת דיגיטלית שמסתובבת בשטח ומסייעת לאוכלוסייה המבוגרת להתמודד עם האתגרים האלה. אנחנו נעזרים בצעירים במסגרת פרויקטים של לימוד ותמיכה במבוגרים".

מה הלאה?

"אנחנו חושבים כמה שנים קדימה, תמיד. בונים תכניות עבודה ולמידה חמש שנים קדימה. מובילים מהלכים גדולים של 'איך כדאי לי ללמוד'. מבחינתי זה אומר שאני צריכה לחשוב איך לגרום למדריכים שלי להיות מעודכנים כל הזמן במה שקורה. אני כל הזמן נמצאת בעצמי בקורסים כדי להיות מסוגלת לעמוד באתגרים האלה: הנחיית קבוצות, פיתוח ארגוני, ימי עיון כאלה ואחרים".

נשמע שאת מאד אוהבת את מה שאת עושה.

אני מתה על מה שאני עושה, למרות שזה מאד לא פשוט ומאד מאתגר.

את כבר לא מעט זמן חברת קיבוץ. מה ההתרשמות שלך ממעברות?

"אני הייתי עירונית במהותי, אבל כשהגעתי לכאן אהבתי מאד את כל מה שקשור להווי המקומי - התנדבות, תרבות וחגים. בעצם לא צריך לצאת מתוך גבולות הקיבוץ על מנת לחוות את כל זה, ושמחתי בשביל הבנות שלי שהן יכולות לקבל את כל זה. מהצד השני, בקיבוץ קיים קושי להתמודד עם החריג והאחר, ואני נחשבת כאן בזמנו לחריגה, משום שהייתי בין הראשונים שהגיעו לקיבוץ עם ילדות. הייתי צריכה להגיע להסכם עם הקיבוץ, בטח בתפקיד ובמעמד שלי בבנק. זה לא היה פשוט להחליט להיות חברת קיבוץ, משום שהייתי כבר בתפקיד ניהולי ועם פנסיה מסודרת. ההרגשה שלי הייתה שכולם הסתכלו עלי כאילו אני באה לנצל את הקיבוץ. עם הזמן היחס הזה השתנה".

מה התרשמותך מהיחס של הקיבוץ אל עובדי החוץ?

"כשאתה עובד בתוך הקיבוץ החיים שלך קצת יותר שפויים ונורמליים. ישנן הטבות שאני כאמא לילדים קטנים לא יכולתי בזמנו לקבל, כמו לקחת את הילדים בארבע או להישאר איתם כשהם חולים.

יודעת מתי אחזור, אין אצלי פשוט להניח את העט ולצאת. קשה לי להכניס עוד דברים לחיים שלי, מה גם שעכשיו יש לי נכרות בחיי, ויש לי רצון לבלות עם המשפחה שלי. לא אבוא למלא תפקיד רק בשביל הכותרת, אעשה זאת רק אם יש לי את הפנאי ואם אוכל להביא איתי ערך לתפקיד. גם בנוגע לתהליך השינוי, יש לי הרבה דברים להגיד עליו מצד אחד, ומהצד השני אני לא ממש מעורבת, אז זאת גם אשמתי."

אז מה דעתך על השינוי?

"הצבעתי בעד כי אני חושבת שצריך להיות שינוי, אבל יש מה לשפר בתהליך. מרוב הרצון לדאוג לכל שכבה באוכלוסייה בסוף הגענו למצב שאין הפרטה, ויצא שכרו של הצוות בהפסדו. אני בעד שידאגו למבוגרים, וצעירים שרוצים להתפתח ולעשות עוד דברים צריכים לדאוג לעצמם."

התייעצו איתך פעם מטעם הקיבוץ על נושאים שאת מומחית בהם בעבודתך?

"לא. פניתי כמה פעמים והמלצתי על המרכז לצמיחה פיננסית, כי מדובר על שירות בחינם. בתקופה שקיבלו כאן את כספי מטרנה זה היה אידיאלי להיעזר בהם. המלצתי, אבל לא היה מי שירים את הכפפה. אז חשוב לי שהחברים ידעו שמי שרוצה באופן פרטי לקבל הדרכה יכול להיעזר בי בכיף, ואם תתארגן קבוצה של 30 עד 50 חברים אז אנשי המרכז יגיעו לפה לקיבוץ להעביר הדרכה."

בתור מי שמחזיקה במשרה ניהולית כבר הרבה זמן, איך את רואה מהצד את תרבות הניהול בקיבוץ?

"תראה, אצלנו בבנק בכל קורס מקיימים משובים אנונימיים. לכן, כל מרצה חיצוני, למשל, מקבל משוב אחת לרבעון בשקיפות. בלי זה אי אפשר להתפתח ולהתקדם, משום שלא מספיק להסתמך על תחושות. בקיבוץ לא נראה שקיימים מדדי הצלחה לתפקידי הניהול. חסר גם האומץ להתמודד עם חריגים, עם מי שלא בסדר, ולקבל משובים מקצועיים הנוגעים גם לשירות. אצלנו בבנק כל מנהל מקיים עם עובדיו שיחות הערכה שנתיות. צריך לנהל את הדברים באופן אחראי, צמוד ונכון. כל היחידות הארגוניות בקיבוץ יכולות להתנהל בניהול יותר מוקפד, ופחות ניהול "חברתי". חייבת להיות ענייניות בקבלת ההחלטות. בתור מי שבאה לקיבוץ מהחוץ אני יודעת שיש דברים שהם בעייתיים ויוצרים תסכולים אך יודעת להעריך את כל הדברים הטובים שיש פה – עזרה הדדית והתנדבות לסיוע לנזקקים בחברה הישראלית, חגים, תרבות, עשייה ברוכה שאולי נלקחת כמובנת מאליה אך עבורי היא ממש לא כזאת."

ראיין וכתב: ערן שבתאי

העבודה שלי היא לא שמונה עד ארבע, ועם האחריות באה המחויבות. כמנהלת אני צריכה להקפיד על קוד לבוש, לקנות מתנות לעובדים בימי הולדת ולכל חג, להביא כיבוד לשיבות שאני מנהלת.

הקיבוץ צריך להכיר בכך ולסייע בהתאם, אבל ממש לא מכירים פה את עובדי החוץ ואת ההשקעה שלהם. למשל, השנה קיבלתי מצטיינת מנכ"ל, בודדים בבנק מקבלים את הכבוד הזה, זאת לא הצטיינות רגילה, מדובר גם על בונוס של חמש משכורות.

קצת מבאס שבקיבוץ לא מבינים באמת את המשמעות של זה. מרגע שהפכתי לחברת קיבוץ לא שיניתי דבר בהתנהלות שלי בהיבט של המוטיבציה שלי בעבודה, למרות שכל המשכורת שלי עוברת לקיבוץ. קצת חבל שהקיבוץ לא יודע איך להעריך עובדים שכאלה, כי לא ממש מכירים ולא ממש יודעים. פעם עוד היו נותנים שוברים כאלה ואחרים לחברי קיבוץ שהם עובדים מצטיינים וגם פרסמו את זה. אני לא יודעת איך ומה נכון לעשות, אבל מש"א צריכים למצוא לכך את הפתרון. בעבודה אני מקבלת לא מעט פרגונים, אבל בקיבוץ שום דבר."

עם כל הניסיון שלך, חשבת לקחת חלק בפעילות בקיבוץ?
"אני חושבת על זה שאני צריכה להיות יותר שותפה ומעורבת בעשייה של הקיבוץ, אבל לא מצליחה להגיע לכך. חלק מהאשמה היא עליי כמובן. אני טיפוס שנשאב מהר מאד לעבודה שלו. אני יודעת מתי אני יוצאת מהבית ולא



לאאידה האחת והיחידה

גידלנו שלושה ילדים
לתפארת. הם אמנם לא
בקיבוץ אבל שלושתם הקימו
בית וגידלו ילדים והביאו לנו
שבעה נכדים נפלאים.

אפשר להביט אחורה בסיפוק
ונחת. הגשמנו את חלומנו
לעלות ולבנות, להגשים
ולהיות שותפים לאירוע הגדול
של המאה הקודמת. עשינו
כל אלה ביחד וזה לא סיכום.
אנו מביטים קדימה לעתיד
באופטימיות והסיכומים עוד
יבואו.

אני מאחל לך שוב עוד שנים
רבות יחד מאושרים, שמחים
וכמובן בריאות אבל גם
בילויים.

אהובך,
מוטק'ה

עם סיום הגרעין עברנו לשישה
חודשים לגבעת עוז לניסיון
(כך היה נהוג). כעבור שלושה
חודשים אליהו דניאל, המזכיר
בא והחזיר אותנו למעברות.

התחתנו אצל הרב בכפר חיים.
בחדר האוכל אספנו מנין
חברים, בין התרנגולות בחצר
החזיקו את החופה בבגדי
עבודה ומגפיים. ברבות הימים
הייתה חגיגה משותפת, עם
חנוכת הברכה החדשה של
כ-12 זוגות - חתונה שלאחר
מעשה. כך קבענו ביתנו
במעברות.

מאז חלפו 60 שנים ביחד. עם
עליות וירידות אבל תמיד יחד.
הרבה שמחות מעשים וגם
עצב, חיי משפחה - חיי אדם.

מזל טוב ענק ליום הולדתך
הלא יאומן - 80 אביבים.
ברכות מכל הלב ואיחולים
לשנים ארוכות של בריאות
ושמחות. באהבה רבה שלא
חלפה גם אחרי השנים הרבות
ואולי אף השתבחה.

הגעת אלינו. נערה צעירה, עם
הגרעין הברזילאי, להכשרה
קצרה לקראת הגשמה בקיבוץ
גבעת עוז.

נפגשנו לראשונה בשדה, מעבר
לנחל, בערוגות עם נביטת סלק
הבהמות- לדילול.

הבאתם אלינו את ריקודי
הסמבה הסוערים, בהם בלטת
ומשכת עיני רבים בחן ויופי
ובלהט הנעורים עת הסתחררת
על הבמה, בחדר האוכל.

מצורף שיר שכתבה מעיין אורן, נכדתם של מוטק'ה ואאידה (בתם של רונן ואילנה) בעקבות ההתקף שחוה מוטק'ה.
מאחלים לך הרבה בריאות מוטק'ה ועוד שנים ארוכות ויפות!

A Broken Heart

He looks at me
And his chest begins to dance
I grab his hand as he enters a trance
Does he understand his sudden circumstance

He looks into my eyes
Reflected, I see the fear of man
As he begins to realize
That he knows not the master plan

He no longer looks at me
For now, he looks through me
The dance beginning to take him
As he loses control, limb by limb

And I, I cling to his hand
Hoping my love for him now
Will ground him back on this land
And act for us as a vow
To dance together in this wonderland

Like a snap of one's fingers
His body finds its rest
And on his lips, a faint smile lingers
As he realizes he has passed the test

His eyes dance with joy
Just like a little schoolboy
But I have grown by 10 years
For I have seen through all his fears

* תודות לאחר חג סוכות *



תודות למשתתפים הרבים בחג

רקדניות:

סיון פלר, רחלי שבבו, נעם יאני, גיל בר ניר, ליעד כהן, ענבל אגוזי, צליל דינאי לוי, נטלי בן שאול, אלמה קידר, אפרת שמואל, דניאלה אברמוב, הדר רגב, הילה רגב, שי גנז, שיר שמעוני. עינב בראון וילנה קרקוב על ההפקה והכוראוגרפיה

בנות המרכז:

תמר עקביא, אביגיל עזר ברייר, נעמה גרינברג, זהר שלמון, מאיה בר אמוץ, שירה עקביא, רוני נובלמן, זהר ילוז, גלי גרינברג, נטע בג, סתיו שחר, מיה אמיתי, עמית גרינבלט, רומי בר ניר.

תודות רבות לצוות החג מזה 3 שנים:

אפרת שבתאי ניצוח ללא עוררין על הטקס זמירה גרינבלט, אפרת שמואל, רעות הראל, אדוה כפיר, לימור נובלמן, עינב בראון, רותם מס.

תודה מיוחדת לאבינועם גרינברג שלאחר ארגון החג שנתיים, נשאר כתומך לחימה ותמך והיה לכל צורך. **תודה רבה** ללימור רום שנכנסה לנעליו של אבינועם.

סרט:

בעז נובלמן, ערן לומניץ, איל להב, אורי בן שאול, חגית גרינברג, שמש ברקוביץ.

קריינים:

נילי ישראלי, איל להב.

זמרים:

שגב ארד, אהוד טחנאי, דוד הראל, עידן אלון, גליה פלד, דפנה הראל, ליעד כהן, מיטל עומרי, ליאור צ'יקוטאי.

מחרוזת אביב:

אביב מורן, נעמה שיר, אלמה קידר, גיל בר ניר.

נגנים:

אסף הדר - תופים, רון לוי - כלי הקשה, דותן להב- גיטרה, אמיתי וילק- בס, סנדי קליינהאוז- חליל, ערן אהרוני- קלידים. וכמוכן מתן אשכנזי ומנולו קליינהאוז שבלעדיהם זה לא היה קורה!

הרקדה במגרש:

אבי וילנה עם הרבה אנרגיה ורצון טוב.

אחראי עוגות:

משפ' בג (זו שנה שלישית) עם חברים מ"בית לחיים", תמיד עם חיוך ושירות אדיב.

תורניות הקמה וחיסול:

תורני הקמה וחיסול זיו פורמן, נעם להב, יניב בוארון, ינון זמיר, עדי גור, קארל, ניר מעיין, שאול טחנאי, חנן גורן.

תפאורה:

מיכל כתר אמיתי, רונה פריבמן, שירה שלג, זמירה גרינבלט.



ועדת תרבות ואני, קבלנו
החלטה, לתת מקום לשיח
הזה ולא לחשוש ממנו.
בימים אילו, אנו שוקדים על
תכנית פעולה. נעדכן בהקדם.

הילה דביר

השנה היווה חג סוכות, הטקס ותכניו, טריגר
לשיח מאוד משמעותי בחיי הקהילה שלנו.
מה היה לנו עד כה? על אילו ערכים? גיוון
קהילתי? האם מסורת לצד התחדשות? וכמובן
מינונים. שמחתי על ההזדמנות לשיח הזה,
התרשמתי מכמות האנשים שהגיבו ב'קהילנט'
והופתעתי מהאכפתיות.

תזכורת: אירועי תרבות עד סוף שנת 2019 וגם אחרי...

יום ראשון | 22.12.19

**מסיבת חנוכה
לילדים**

יום חמישי | 19.12.19

הופעה בשת"פ עם המועצה
"באושר ובעושר"
שי ומיכל אביבי

יום שבת | 11.01.20

**טיול קיבוץ
לחוות בולוטין**
פרטים בהמשך

יום שבת | 28.12.19

חוגגים את סוף השנה בהדלקת נר עם:
יוני קלר והלהקה
מופע שירה בציבור
ממיטב הזמר
העברי

ברכות לקליטת החברים החדשים

הדר רגב וחן יואל קוינט, ולמועמד הדר קוינט ששינו לאחרונה מעמד בקיבוץ.
תמיד אני מזכירה וגם הפעם, שהקהילה שלנו זקוקה לכל אחד משותפיה, שייתן יד (כאומר ג'ם פרנסה מכבדת) לטובת השותפות הזו, שאקיימת חלק בה היא ערכות לחיזוק שלה, וזו לא קליטתה..
קהילתנו - קהילתכם.. נורית בשם ועדת קליטה והקיבוץ כולו

ברכות ואיחולים

מזל טוב לענבל ויובל

להולדת הבן

אח לעלמה, נכד לברטה והורסיו



צרור ברכות חמות לכל המשפחה המורחבת

מזל טוב לעדי ואילן

להולדת הבת

נכדה לאהוד ובתי



צרור ברכות חמות לכל המשפחה המורחבת

מזל טוב לזיו וניר

להולדת הבת

אחות לאביב, נכדה לכרמלה ומשה



צרור ברכות חמות לכל המשפחה המורחבת

מזל טוב לאפרת ושני כפיר

להולדת הבן

אח לעפרי



צרור ברכות חמות לכל המשפחה המורחבת

עובר ושב

אביב הללי

סיים עצמאות כלכלית והחל
את לימודיו כסטודנט

בהצלחה!

עידו בג ונועם עזר

יצאו לעצמאות כלכלית בקיבוץ

בהצלחה לשניכם!

שקד בוארון

התגייס לצה"ל

צאתך לשלום ושובך בשלום!
מאחלים שירות מספק ומאתגר





מפינקסו של צ'יפו

על הדבש ועל העוקץ

חמישים ימים. יותר מ 4 מיליון שניות! אפשר להספיק לעשות הפיכה צבאית, להקים ממשלת אחדות, להנביט ירקות בגינה, להוציא רישיון נהיגה וכמובן להסיע את הילדים לחוגים הלוך וחזור, הלוך וחזור עד שכבר מתחרטים על הרגע שרשמנו אותם ל"מפעל" הזה.



אבל איך יורדים לקרקע וחוזרים למציאות אחרי חמישים ימים בהם כל מה שעשית הוא לא לעבוד ולא להתעסק בשגרה, ואיך עושים את זה כאשר יום אחד בלבד אחרי החזרה אתה כבר פוגש עשרות מורים ששואלים אותך איך היה בטיול? ולפני שאתה מספיק לענות כבר מדברים איתך על הכיתה שלך ועל הר המטלות שכבר מונחות לפניך... עשרים וארבע שעות לפני עוד היינו עטופים בהילה של המסע, ישובים במונית הגדולה שעושה את דרכה מסלובקיה לשרדה התעופה של בודפשט, מביטים בערגה על הנוף המתחלף, מחליפים קטעי מילים שבורות עם הנהג הסלובקי עב הכרס שמדבר רק את שפת עמו ומנסים לא להינמס בחום המעיק ברכב שמזגן מעולם לא היה בו.

עשר דקות בלבד הפרידו בינינו לבין הטרמינל והחזרה למולדת, אבל רעש שנשמע מאחד הגלגלים האחוריים לא הותיר מקום לספק, עד שזה לא נגמר זה לא נגמר. כמעט שעתיים של סרט הונגרי משובח שלא מחסיר דבר: דרמה, מתח, לחץ, עצבים, סיכון, חוסר אונים ומצד שני הושטת יד לעזרה.

בתקציר זה נשמע כך - פנצ'ר, כביש מהיר, שוליים צרים, משאיות, 130 קמ"ש, ילדים לחוצים, ווסטים זוהרים, חושך שיורד, כלים לא מתאימים לתיקון, נהג מיואש, ילדים ממש לחוצים שמנופפים עם פנס של אייפון לעזרת רכבים, נהגים שלא עוצרים, נהגים שכן עוצרים ואין להם ציוד מתאים, צ'ק אין שמתרחק ונהג אחד מקומי מלאך-שעוצר, מתעניין, תומך ובסוף מקפיץ לשרדה התעופה בשתי נגלות ללא תמורה! נשימה חטופה, בידוק ודרכונים ו... הצלחנו! מורעבים שילמנו 200₪ (!) על מגש פיצה, זכר למזון היחיד שנותר בשעת לילה מאוחרת וזהר מתוך הוטריונה כמתחנן "קחו אותי בבקשה אני רובץ פה משעות הצהרים..."

חזרנו. ביקשתי סליחה רטרואקטיבית ממכונת הכביסה על 13 ההפעלות שהיא הולכת לעבור ביממה הקרובה ולפני שהבגדים כבר התייבשו כבר היינו ביום היערכות בבית הספר לקראת השנה הקרובה...

השבועיים הבאים הזכירו בדיקת ראייה אחרי ששמים טיפות מרחיבות אישונים ורואים מטושטש. שכחנו פגישות שקבענו, חוגים של הילדים ומטלות יום יומיות. הראש החל להתמלא בבעיות של שגרה והגב נתפס ואחרי שהשתחרר החלו בעיות הצוואר.

השבוע שכבתי על המיטה בקליניקה של מעסה רפואי בכיר... עצמתי את עיניי וקיוויתי שתוך כדי שהוא גואל אותי מכאביי, אצליח לנרוד במחשבות אל מקומות יפים שרק כרגע חזרתי מהם. החנקתי את דמעות הכאב ולא האמנתי שאני מתגעגע ומדמיין את עצמי על כיסא השיננית. אפילו שם היה נעים יותר.

איל להב





"וגם שחר רוקן את המים וסגר שערים בקריכה" - מעיין אהבאומד את עובדות החיים הכאובות של הסניו